WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN ★ VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 18 6 MEI 1967

25 ct. p.w., losse nrs. 35 ct., België 5 fr.

Diederik Duck

ALS EEN LOPEND VUURTJE

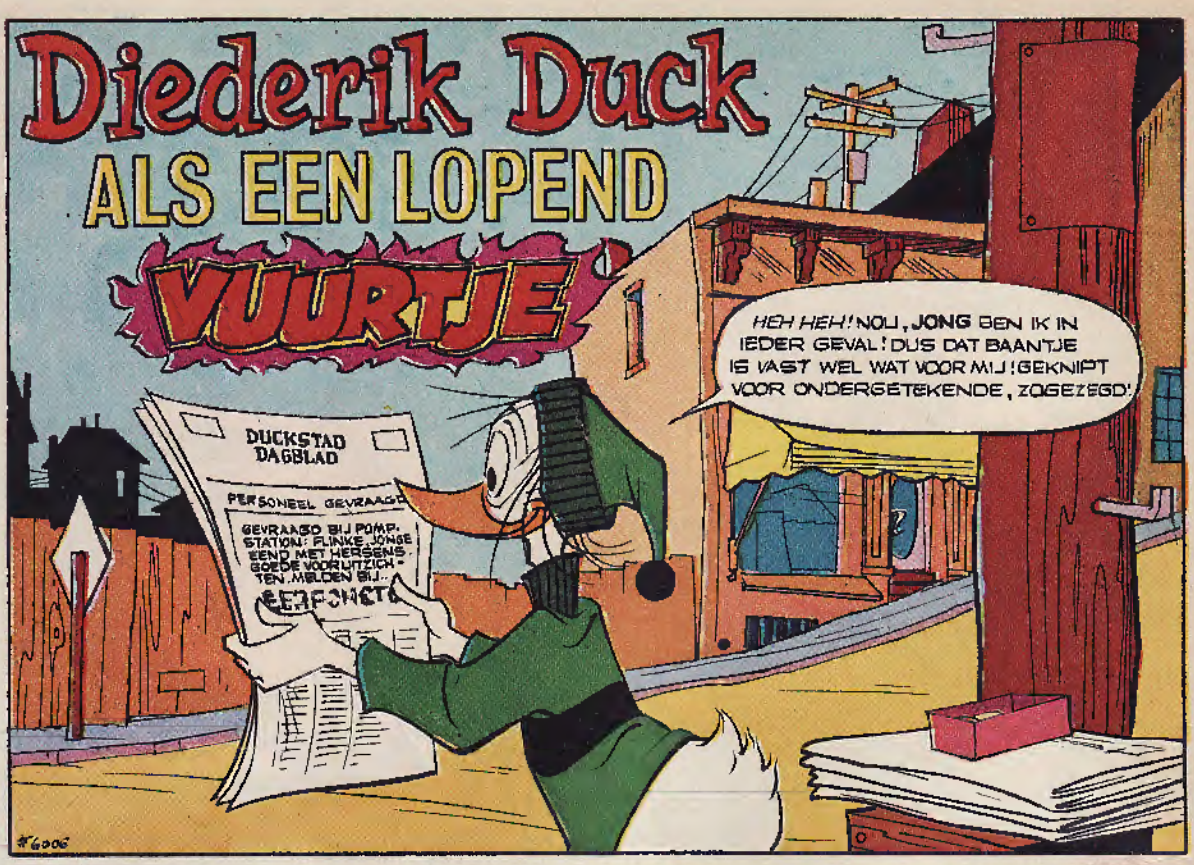

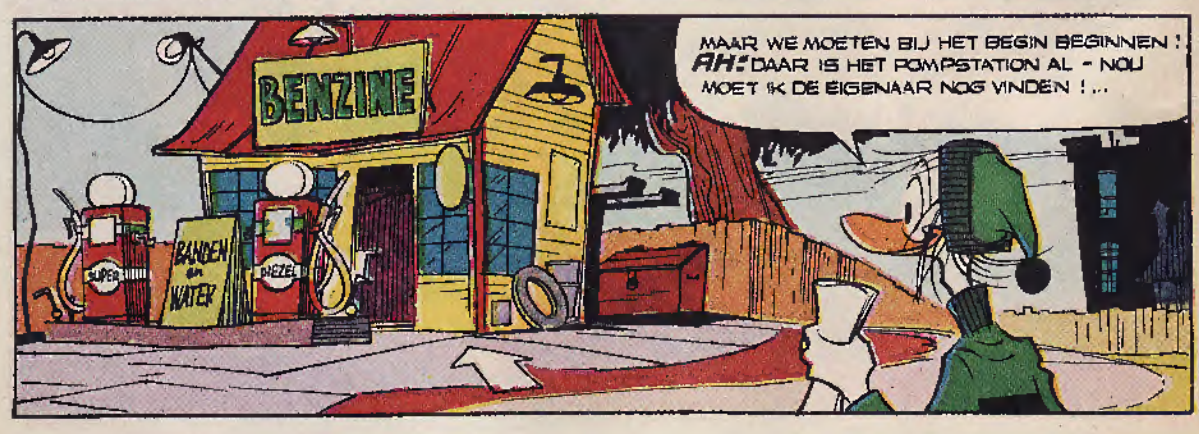

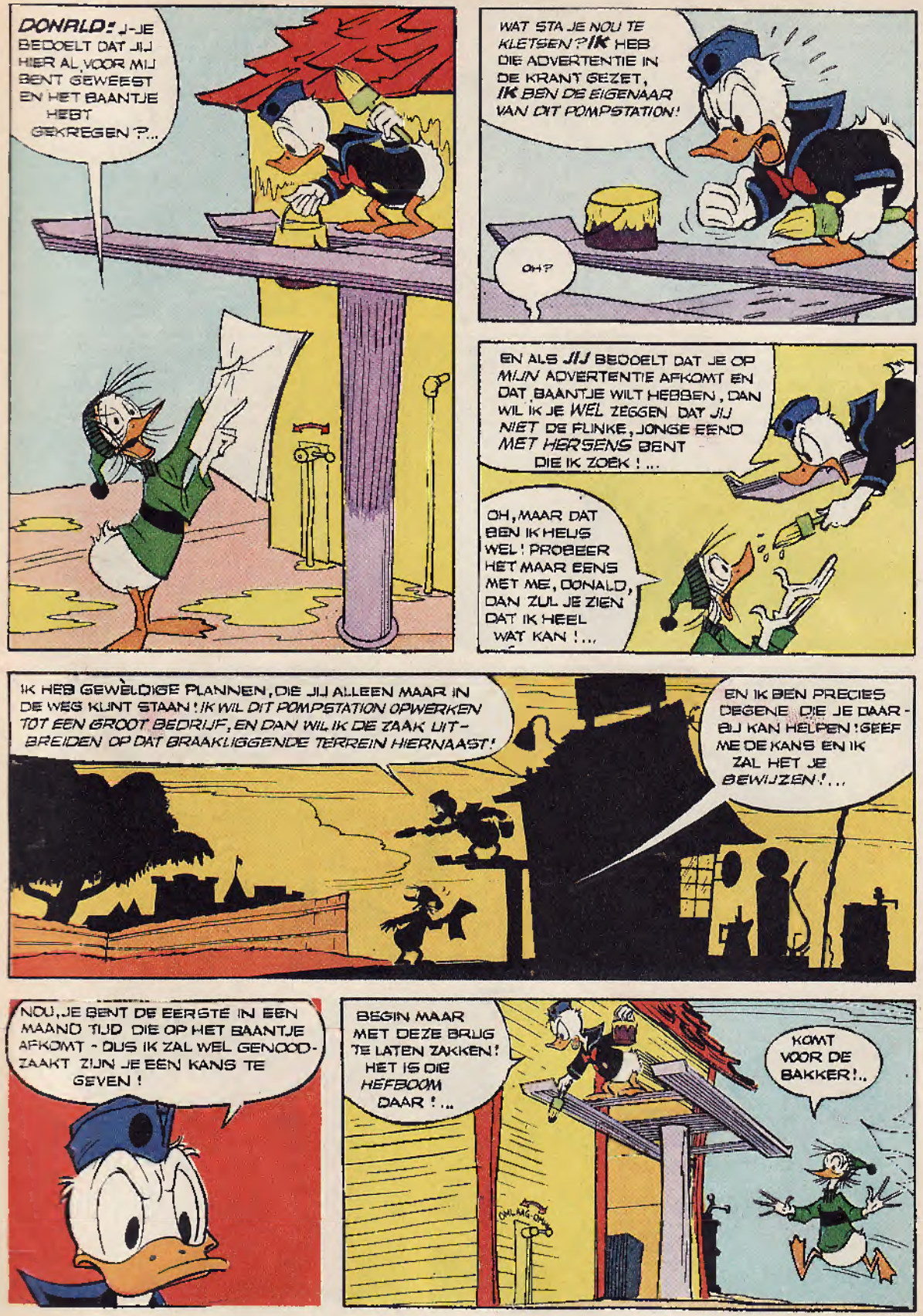
DONALD: J-JE BEDOELT DAT JIJ HIER AL VOOR MIJ BENT GEWEEST EN HET BAANTJE HEBT GEKREGEN ?...
WAT STA JE NOU TE KLETSEN ? IK HEB DIE ADVERTENTIE IN DE KRANT GEZET, IK BEN DE EIGENAAR VAN DIT POMPSTATION!
OH?
EN ALS JIJ BEDOELT DAT JE OP MIJN ADVERTENTIE AFKOMT EN DAT BAANTJE WILT HEBBEN, DAN WIL IK JE WEL ZEGGEN DAT JIJ NIET DE FLINKE, JONGE EEND MET HERSENS BENT DIE IK ZOEK !...
OH, MAAR DAT BEN IK HELE WEL ! PROBEER HET MAAR EENS MET ME, DONALD, DAN ZUL JE ZIEN DAT IK HEEL WAT KAN !...
IK HEB GEWELDIGE PLANNEN, DIE JIJ ALLEEN MAAR IN DE WEG KUNT STAAN ! IK WIL DIT POMPSTATION OPWERKEN TOT EEN GROOT BEDRIJF, EN DAN WIL IK DIE ZAAK UIT-BREIDEN OP DAT BRAAKLIGGENDE TERREIN HIERNAAST!
EN IK BEN PRECIES DEGENE DIE JE DAAR-BIJ KAN HELPEN ! GEEF ME DE KANS EN IK ZAL HET JE BEWIJZEN !...
NOU, JE BENT DE EERSTE IN EEN MAAND TIJD DIE OP HET BAANTJE AFKOMT - DUS IK ZAL WEL GENOOD-ZAAKT ZIJN JE EEN KANS TE GEVEN !
BEGIN MAAR MET DEZE BRUG TE LATEN ZAKKEN ! HET IS DIE HEFBOOM DAAR !...
KOMT VOOR DE BAKKER !..

U BEVEELT EN WIJ DRAAIEN ! HATSEE ! EN KLAAR IS-IE !...
OMLAAG—OMHOOG
OEPS!
KADDERADAS!!
KWAAK!-
ZO - JE BEGRIJPT ZEKER WEL DAT DIT DE LAATSTE KEER WAS DAT JE EEN STOMMITEIT UITHAALT ! EN NOG IETS : IK BEN HIER DE BAAS , DAN KOMT TOBBER , DAN KOMT ER EEN HELE TIJD NIKS - EN DAARNA KOM JIJ PAS ! BEGREPEN ??
EN JE EERSTE OPDRACHT IS OM TOBBERS BED EENS LEKKER VOOR HEM OP TE SCHUDDEN !..HIJ LIGT ER HELEMAAL NIET GEMAKKELIJK BIJ !...
NOU , VOORUIT DAN MAAR ! MAAR IK ZAL HEM TOCH EERST WEL OP MOETEN PAKKEN VOOR IK ZIJN BED KAN SCHUDDEN !...
MRRRUW!
DIE KOUWE HANDEN KOMEN ME IJSELIJK BEKEND VOOR !...
MRRRRUW !! IK KRIJG ER DE BIBBERS VAN !...
HUH?
SUPER
SUPER

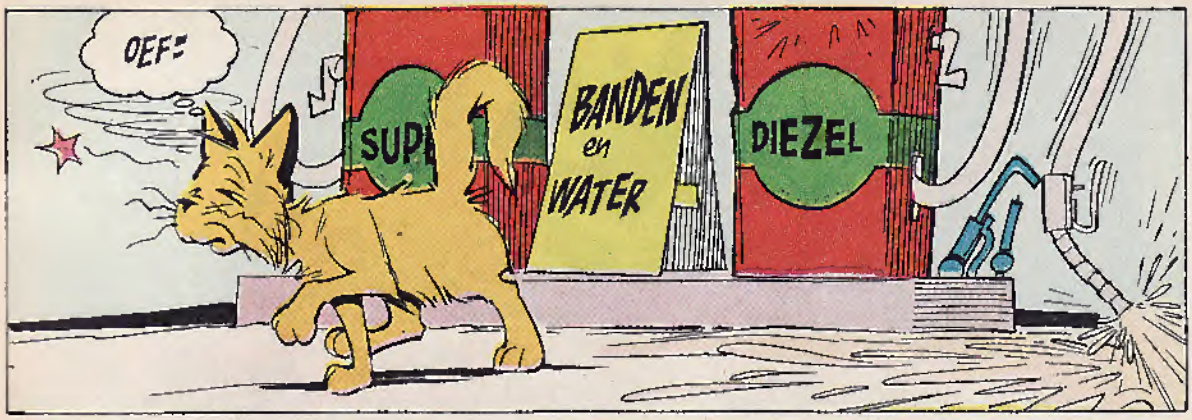
OEF!
SUPER
BANDEN en WATER
DIEZEL

OEI! WAT EEN VERSPILLING!...
SUPER

HOE MOET IK DAT DING AFZETTEN?... DAT HANDVAT - NEE... ZO SPUIT 'T ALLEEN MAAR HARDER!...

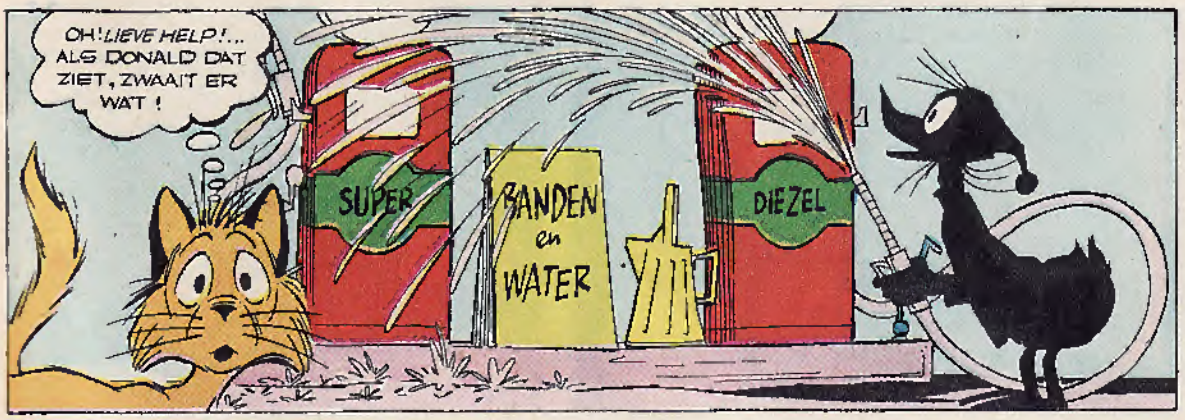
OH! LIEVE HELP!... ALS DONALD DAT ZIET, ZWAAIT ER WAT!
SUPER
BANDEN en WATER
DIEZEL

NOU EENS EVEN NADENKEN. WAT ZOU EEN FUNKE, JONGE EEND MET HERSENS DOEN IN EEN GEVAL ALS DIT?
SUPER

MAAR NATUURLIJK! HIJ ZOU PROBEREN OM GEEN DROPPEL KOSTE - LIJKE BRANDSTOF VOOR ZIJN WERKGEVER VER - LOREN TE LATEN GAAN!..

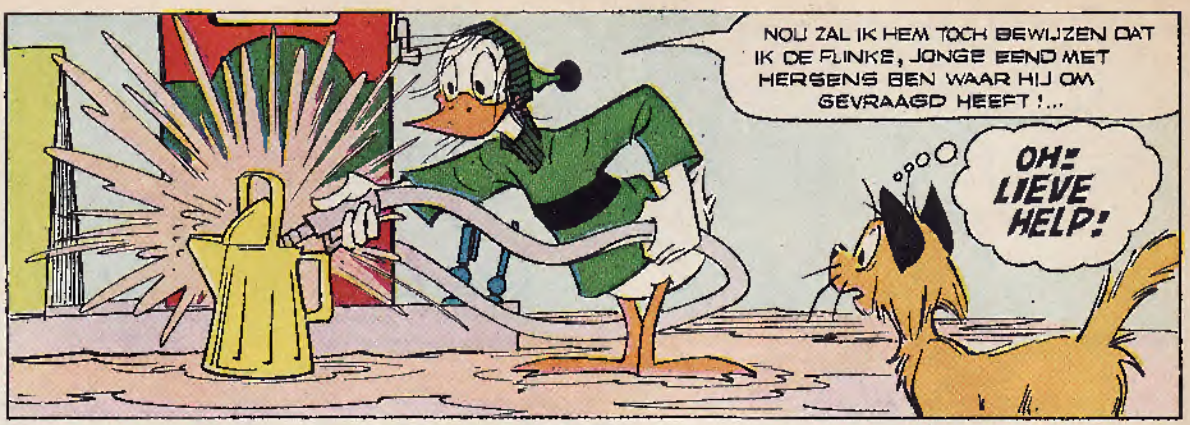
NOU ZAL IK HEM TOCH BEWIJZEN DAT IK DE SLINKE, JONGE EEND MET HERSENS BEN WAAR HIJ OM GEVRAAGD HEEFT !...
OH! LIEVE HELP!

IK KAN HET NIET LANGER AANZIEN!
WASHOK

MRAAW!
WASHOK

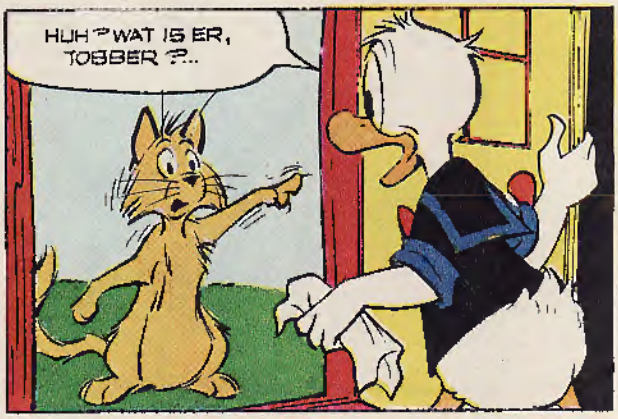
HUH ? WAT IS ER, TOBBER ?...

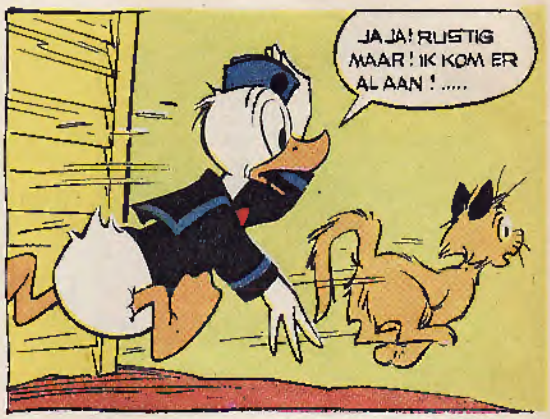
JA JA! RUSTIG MAAR! IK KOM ER AL AAN !.....

OH, IK WAS HET EVEN VERGETEN! DIEDERIK! HIJ HEEFT NATUURLIJK IETS ONTZETTENDS UITGESPOOKT!

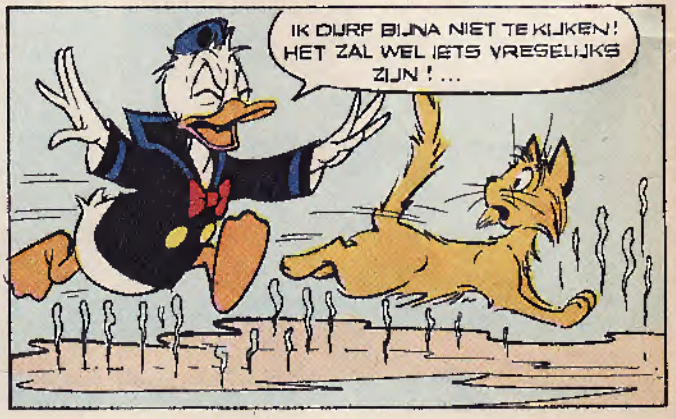
IK DURF BIJNA NIET TE KIJKEN! HET ZAL WEL IETS VRESELIJKS ZIJN !...

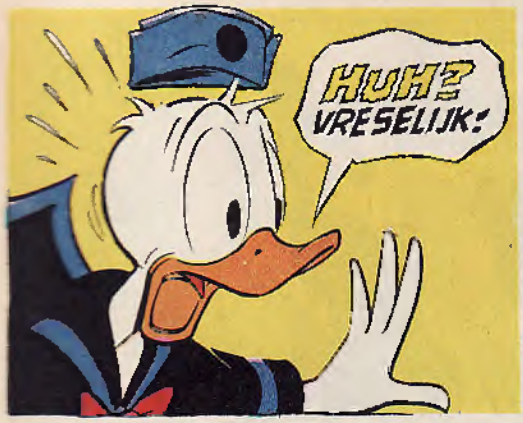
HUH? VRESELIJK!

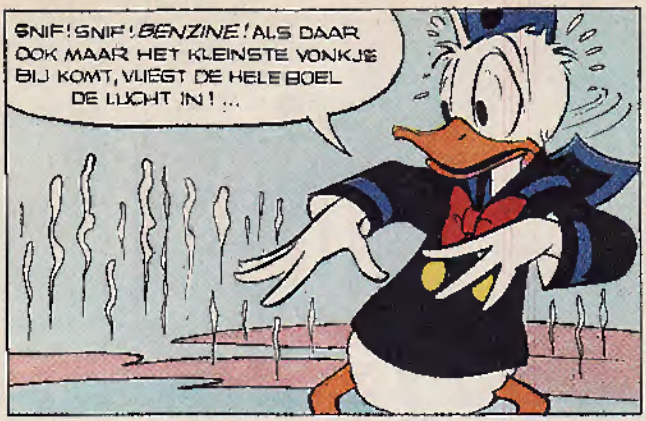
SNIF! SNIF! BENZINE! ALS DAAR OOK MAAR HET KLEINSTE VONKJE BIJ KOMT, VLIEGT DE HELE BOEL DE LUCHT IN! ...

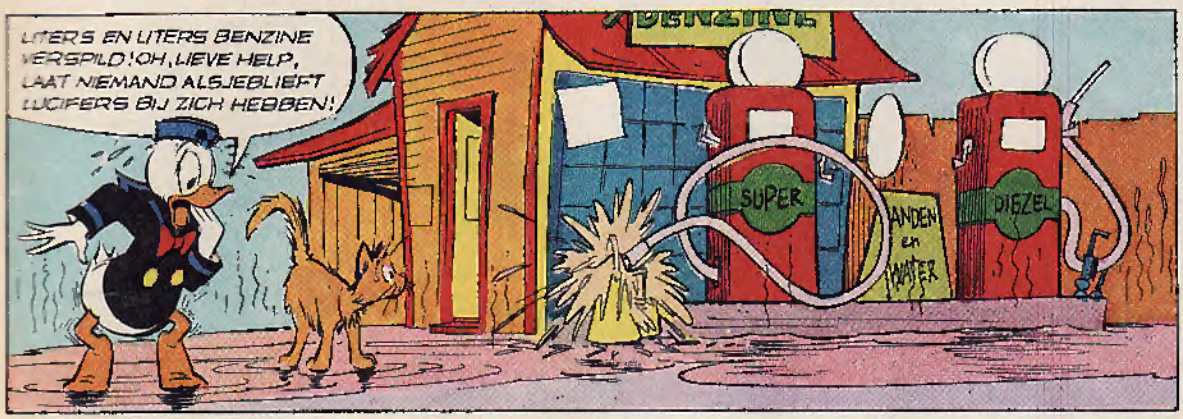
LITERS EN LITERS BENZINE VERSPILD! OH, LIEVE HELP, LAAT NIEMAND ALSJEBLIEFT LUCIFERS BIJ ZICH HEBBEN!
SUPER
DIEZEL

WAAR IS DIE STOMKOP VAN EEN SUFFERD VAN EEN DOORGEHAALDE DOMMERIK ??

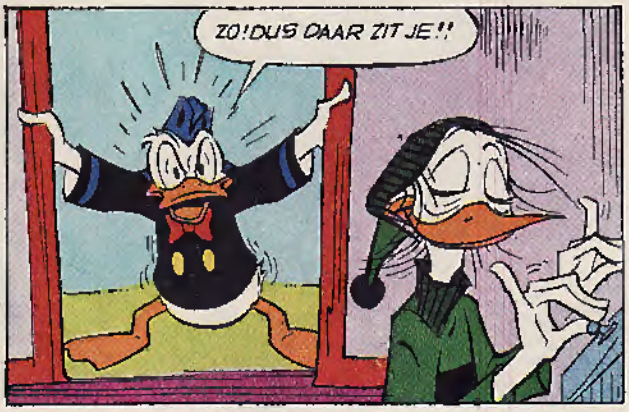
ZO! DUS DAAR ZIT JE!!

WAT VOER JE EIGENLIJK UIT ...?
IK PROBEER BEHULPZAAM TE ZIJN! IK WILDE DEZE OUDE ZEKERINGEN EVEN UITPROBEREN. MISSCHIEN ZIJN ER NOG EEN PAAR GOEIE BIJ ...

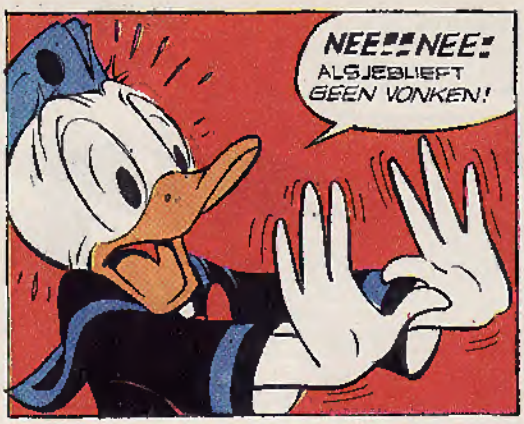
NEE!!! NEE!
ALSJEBLIEFT
GEEN VONKEN!

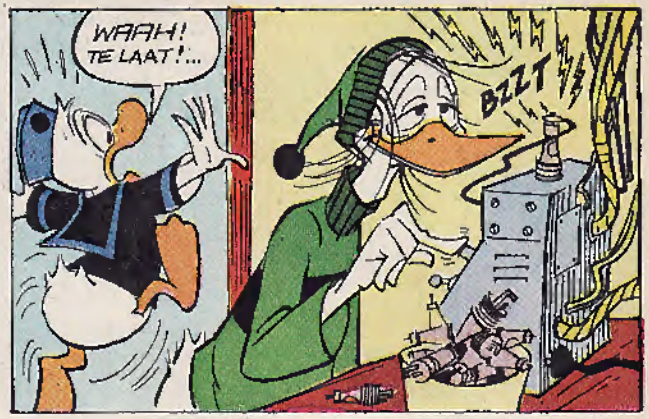
WAAH!
TE LAAT!...
BZZT

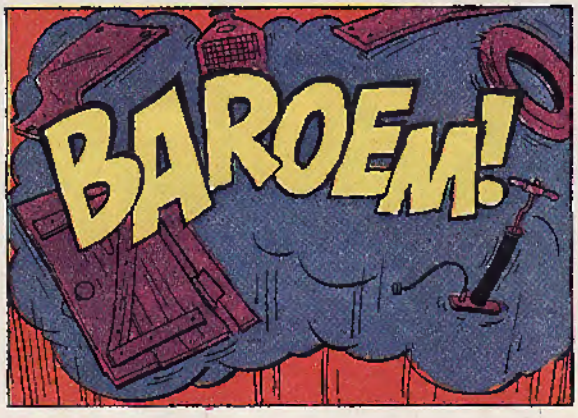
BAROEM!

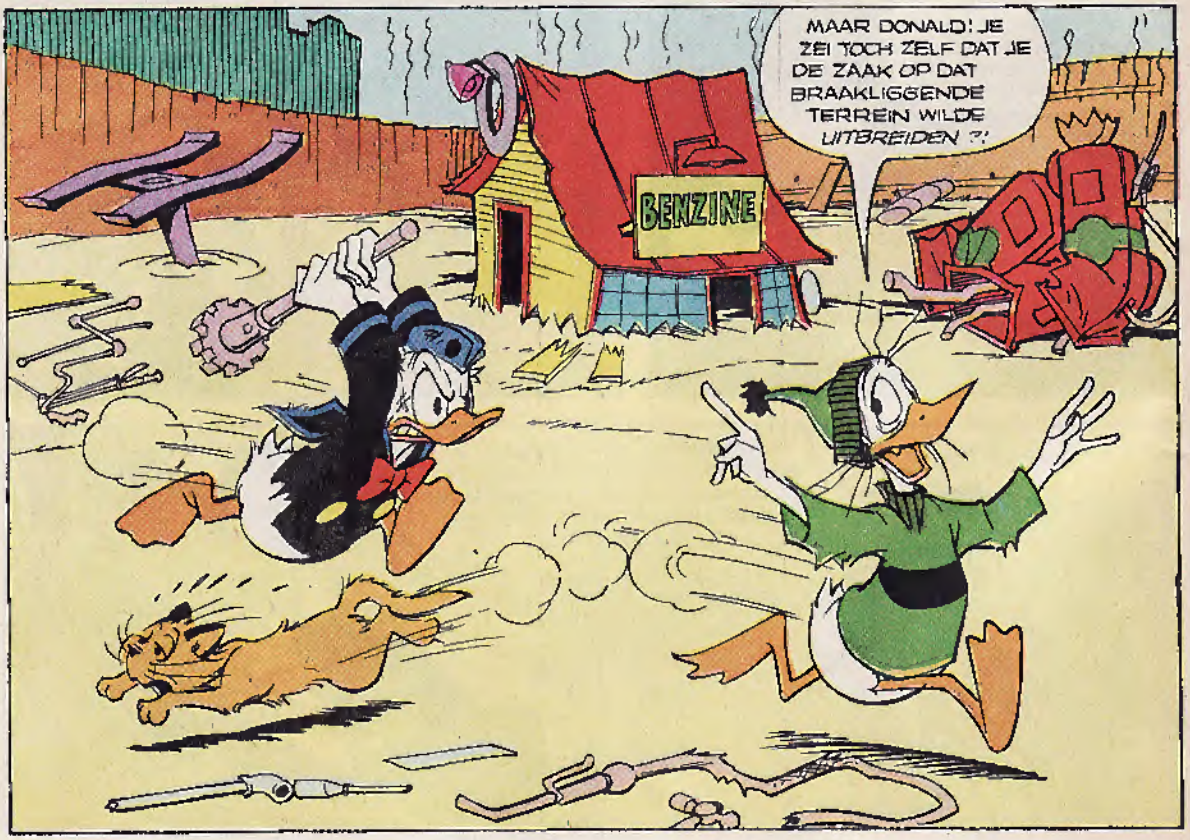
MAAR DONALD! JE ZEI TOCH ZELF DAT JE DE ZAAK OP DAT BRAAKLIGGENDE TERREIN WILDE UITBREIDEN ?!
BENZINE

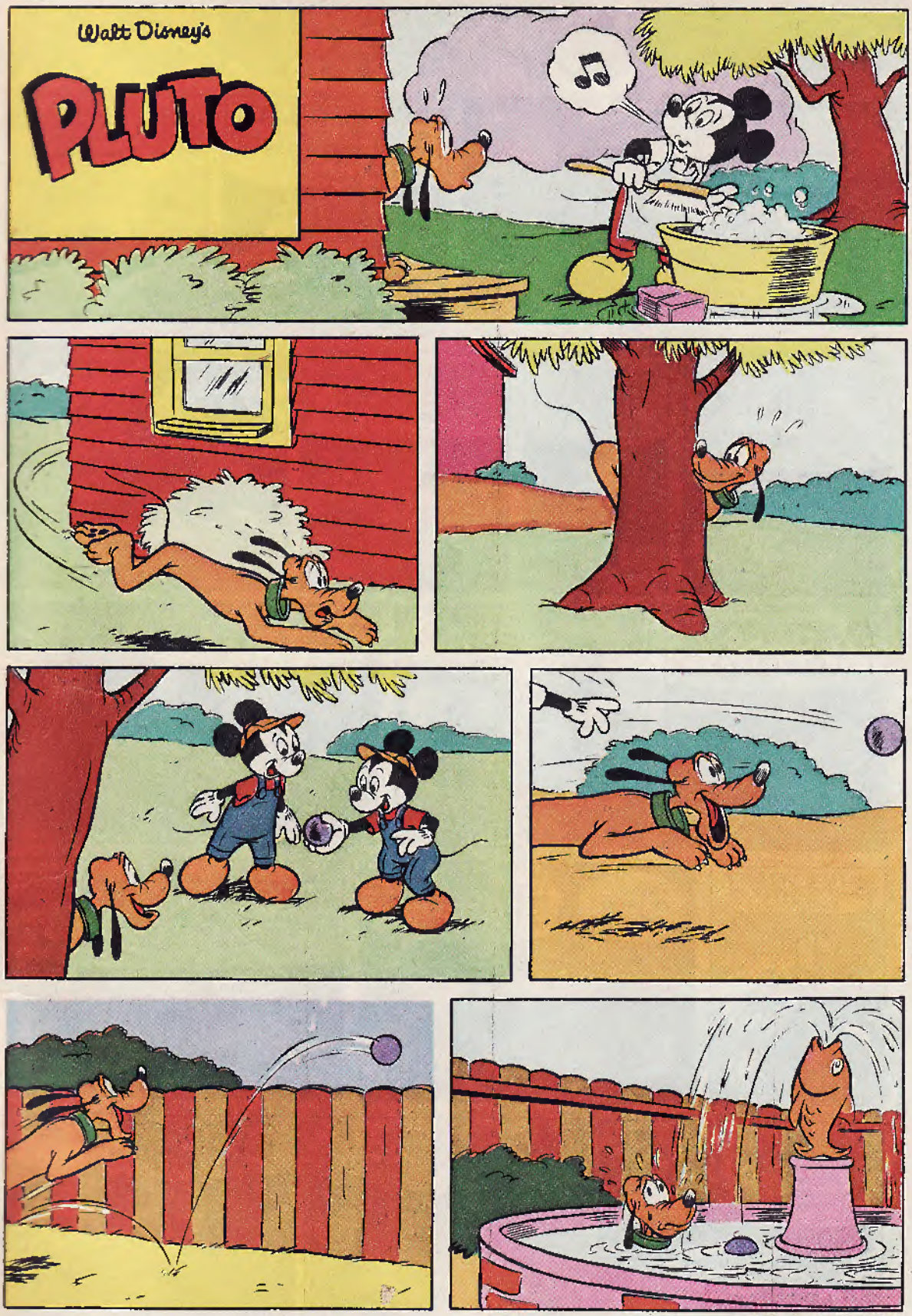
Walt Disney's
PLUTO

door Peyo

SMURFONIE

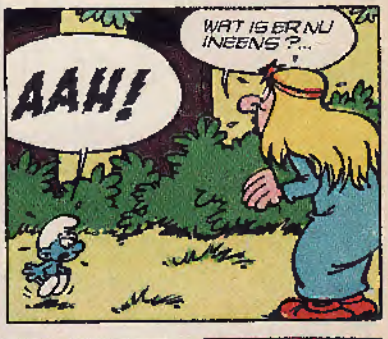

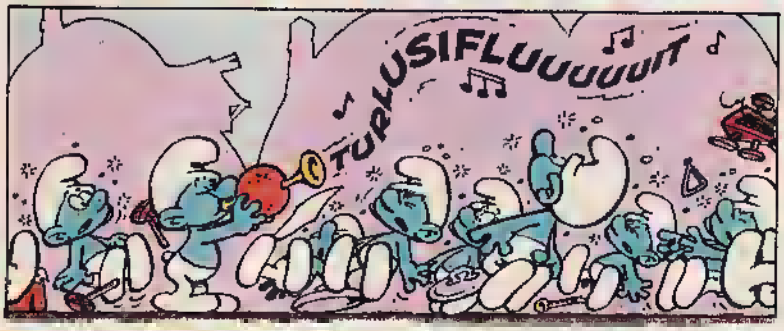

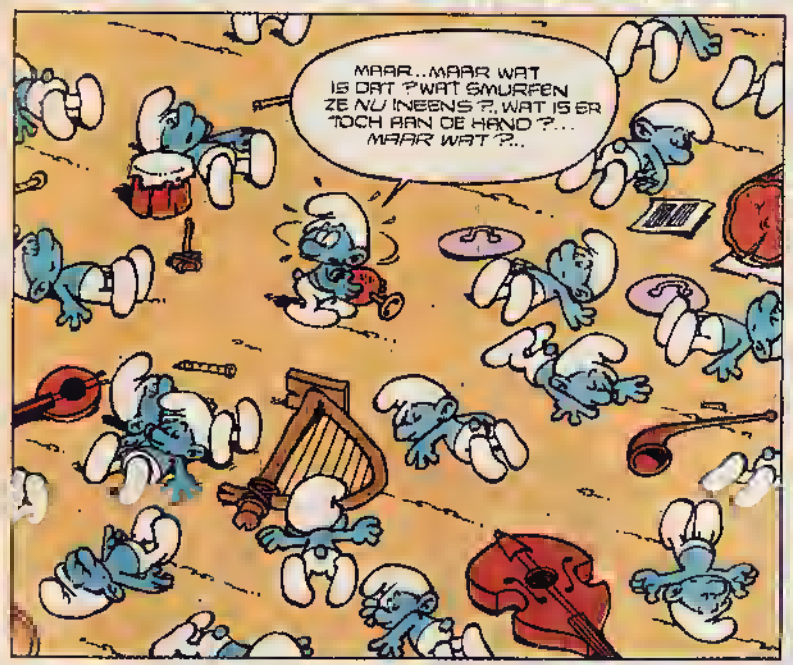

COPYRIGHT PEYO

EEN GRAAF DIE NIET LEREN WILDE

door Ans ter Horst

Op een groot kasteel in het Woei-Woud woonde een rijke graaf met zijn gravin en hun zoontje Trajanus. Ze hadden het heerlijk, want ze aten elke dag slagroomtaart en verrukkelijke puddingen van aardbeienijs. Ze hadden prachtige meubelen en ze sliepen in grote, zachte bedden. Bovendien was een stoet bedienden de hele dag in de weer om het de graaf en de gravin en vooral ook Trajanus naar de zin te maken. En toch hadden de graaf en de gravin zorgen! Of liever, ze hadden één grote zorg! Want Trajanus wilde niet leren. En dat is erg voor een jonge graaf! Trajanus wilde wel knikkeren in de kasteeltuin. Hij wilde wel ponyrijden en vissen, maar léren wilde hij niet. Zijn vader en moeder waren wanhopig, want wat moet er terechtkomen van één domme graaf? Deze zomer zou Trajanus al tien jaar worden en nog kon hij niet behoorlijk lezen en niet rekenen, om van schrijven maar helemaal niet te spreken. Een hele serie schoolmeesters had al geprobeerd Trajanus les te geven. Maar als ze begonnen te praten, stopte Trajanus z'n vingers in z'n oren. Als ze iets op het bord schreven, kneep Trajanus z'n ogen dicht en als ze hem een potlood gaven, brak Trajanus dadelijk de punt eraf. En dat ging nu al jaren zo! Ongelooflijk dom, zeker voor een graaf, maar wat doe je eraan?

Op de duur kon de gravin er niet meer van slapen. Ze werd mager en bleek van de zorg. En de graaf kreeg er grijze haren van. O, o, wat een toestand! Eindelijk zei de graaf: „We zullen het nog éénmaal proberen!" Hij liet een advertentie zetten in de krant. Er stond:

Gevraagd ONDERWIJZER voor mijn zoon
Moet goed kunnen omgaan met 'n jongen
die liever speelt dan leert.

De volgende morgen zat de graaf al vroeg gereed in z'n studeerkamer. Tegen de portier had hij gezegd: „Als er onderwijzers komen, stuur ze dan maar door naar mijn kamer." Maar de dag ging voorbij, zonder dat er iemand kwam. Ook de volgende dag meldde zich geen onderwijzer aan de boofdpoort. En toen er na een week nog niemand geweest was, moest de graaf wel inzien dat er in het hele land geen onderwijzer meer was die z'n zoon les wilde geven. Zo bleef alles bij het oude.

Tot, op een avond toen het al schemerde, er iemand aan de poort klopte. Hij werd de kamer van de graaf binnengelaten. De graaf keek de vreemdeling onderzoekend aan. Hij was klein en heel eenvoudig gekleed. Z'n jas was lang niet nieuw meer en er zat een vlek op z'n hoed. Maar z'n ogen waren juist zo half-vriendelijk, half-streng als voor een onderwijzer nodig is. Dat maakte dat de graaf zei: „Goed, u mag het proberen." De volgende morgen begon de les. De nieuwe onderwijzer keek streng. „Zo, jongeman," zei hij, „kom voor het bord en schrijf de tafel van zeven op."

„Ha," dacht Trajanus, „op het bord schrijven is in ieder geval leuker dan in een schrift." Maar de tafel van zeven kende hij niet. En cijfers schrijven kon hij helemaal niet! Het werd een vreselijk geknoei op het bord. Trajanus krabbelde en kraste maar wat. Het leek nergens naar. „Ga maar zitten," zei de onderwijzer, „en zeg me na: Eenmaal zeven is zeven, tweemaal zeven is veertien..." Maar Trajanus schudde koppig van nee en kneep z'n lippen op elkaar. „Je wilt dus niet," zei de onderwijzer bars, „maar begrijp goed, jongen, als jij niet leren wilt, kun je geen graaf zijn!"

„Kan me niet schelen," antwoordde Trajanus brutaal. „Zo, zo," zei de onderwijzer, „het kan je niet schelen om graaf te zijn, zo, zo... maar wat zou je dan wél willen zijn?" Trajanus haalde z'n schouders op. Maar de onderwijzer keek hem streng aan: „Vertel me wat je zou willen zijn!" Trajanus dacht er even over na. Kort geleden, toen hij een rijtoer maakte, had hij onderweg ergens stratemakers bezig gezien. Toen had hij gedacht: „Wat een heerlijk leven moet dat zijn — ze hoeven niet te leren en ze zitten de hele dag in de zon." Daarom zei hij: „Stratemaker, dát zou ik willen zijn."

Zodra hij het gezegd had, knikte de onderwijzer driemaal met z'n hoofd.

Illustraties: Attson Korthals Altes

En, hupsakee, Trajanus was veranderd in een stratemaker. Op datzelfde moment zat hij op een weg samen met drie mannen stenen te kloppen. Hij droeg een oude verschoten bloes en een voddige katoenen broek. Hij had een rode zakdoek om z'n nek geknoopt en leren kappen op z'n knieën. Hij pakte de straatklinkers en probeerde die, net zoals de anderen deden, recht en stevig tegen elkaar aan te leggen. Maar, o, wat viel dat tegen. De stenen kwamen allemaal schots en scheef te liggen. En de ene veel dieper dan de andere. „Hou maar op," zei de baas van de stratemakers na een poosje, „je kunt er niets van. Geef ons de stenen maar aan, als je dàt tenminste kunt!" Zo liep de jonge graaf uit het deftige kasteel die dag stenen te sjouwen tot hij niet meer kon. Toen het avond werd, was hij doodmoe. Z'n rug deed afschuwelijk pijn en z'n handen waren geschaafd en vol blaren. „Jij hoeft morgen niet meer terug te komen," zeiden de stratemakers, „aan jou hebben we niets!" 't Was al heel laat in de avond toen Trajanus eindelijk thuiskwam op het kasteel. Het trof goed dat de graaf en de gravin juist voor een week op reis waren. Zo konden ze niet merken wat er met hun jongen aan de hand was. Trajanus sloop stiekem door een achterpoortje het kasteel binnen, want hij wilde niet dat een van de bedienden hem zó zou zien. Hij ging naar de badkamer, waste zich, trok schone kleren aan, smeerde zalf op z'n zere handen en kroop in bed. Hij was zó moe, dat hij dadelijk in slaap viel en alles vergat. Pas de volgende morgen dacht hij na over wat de vorige dag was gebeurd. Hij begreep dat de nieuwe onderwijzer een soort toverkracht moest bezitten. „Sjonge," dacht hij, „dan mag ik wel oppassen...!" Maar toen de onderwijzer hem die morgen vroeg: „Wil je vandaag leren?" schudde Trajanus z'n hoofd en gromde: „Nee." De onderwijzer lachte een beetje. „Zeg me wat je zou willen zijn," zei hij. Nu had Trajanus er tevoren goed over nagedacht. Daarom zei hij vlug: „Bakker!"

En er gebeurde wat hij verwacht had. De onderwijzer knikte weer driemaal. En boep, Trajanus stond al in een bakkerij. Hij kneedde krentenbollen en schoof ze later in de oven. Pfft, wat was dat heet! Trajanus' baren schroeiden ervan, want hij was zo dom veel te dicht bij het vuur te komen. „Domoor," gromde de bakker, „ben jij nou een bakkersknecht!" Trajanus dacht dat bakker-zijn niet moeilijk was. En je hoefde er niets voor te leren. Gewoon kneden en bakken, dat kon iedereen. 't Was nog leuk werk bovendien. O wee, maar het kwam heel anders uit dan Trajanus dacht. Hij stookte de oven veel te heet, zodat alle krentenbollen verbrandden en zelfs bijna de hele bakkerij in brand gevlogen was. De bakkersbaas werd woedend. Hij greep een bezem die in een hoek stond en joeg Trajanus de bakkerij uit, de straat op. „Ik wil je nooit meer zien, nietsnut!" schreeuwde hij hem na.

Weer sloop Trajanus, toen het donker begon te worden, door het achterpoortje het kasteel binnen.

De volgende morgen vroeg de onderwijzer: „En, jongeman, wil je leren vandaag?" Het leek of Trajanus even aarzelde. Zou hij...? Maar nee hoor. Weer schudde hij koppig z'n hoofd. En toen de onderwijzer vroeg: „Zeg me wat je zou willen zijn," zei hij dadelijk: „Matroos!" Want bij had er lang over nagedacht en het leek hem geweldig om te varen op een groot schip. Het ging weer net zo. Trajanus stond, nadat de onderwijzer driemaal had geknikt, als jong matroosje op het dek van een schip. Om hem been waren matrozen druk in de weer met trossen en kabels. „Hee daar, sta niet te suffen," riep er een, „klim in de mast en maak de boel vast!" Nu kon Trajanus gelukkig goed klimmen. Hij had het vaak gedaan in de bomen van de kasteeltuin. Maar in een mast klimmen is toch nog iets heel anders dan in een boom. Wat zwiepte dat ding heen en weer! Hij werd er draaierig van en zo akelig in z'n buik. O, vreselijk, hij kon zich niet meer vasthouden. Hij viel naar beneden en met een grote boog pardoes in het water. Gelukkig zagen een paar matrozen het en ze hadden hem zó weer binnenboord gehesen. Maar toen moest Trajanus natuurlijk bij de kapitein komen. „Wat ben jij voor een matroos!?" tierde de kapitein. „Ik ben helemaal geen matroos, ik ben een graaf," jammerde Trajanus. „Mannen," bulderde de kapitein, „zet die lummel van een graaf in een sloep en roei hem één, twee, drie terug naar de wal."

't Was een geluk, dat het schip nog maar net de haven uit was, zodat Trajanus na een halfuurtje weer aan land was. Maar toen moest hij lopend naar huis en het was zo ver, dat hij daar 's avonds pas aankwam. Weer glipte hij naar binnen door het achterpoortje. En de volgende morgen? „Zo, jongeman, ben je daar weer," zei de onderwijzer, „en... gaan we vandaag leren?" Toen zei Trajanus zacht en beschaamd: „Ja, meneer!" „Zul je voortaan je best doen?" vroeg de onderwijzer. „Altijd," beloofde Trajanus. En dat deed hij.

Toen de graaf en de gravin twee dagen later terugkwamen kon hun zoon de tafels van één tot tien opzeggen en het hele abc schrijven zonder fouten. Wij vinden dat niet veel voor een jongen van tien jaar, maar de graaf en de gravin waren er heel blij om. En Trajanus heeft het volgehouden z'n best te doen, jareniang. Zodat hij tenslotte toch een verstandige, knappe, geleerde graaf is geworden.

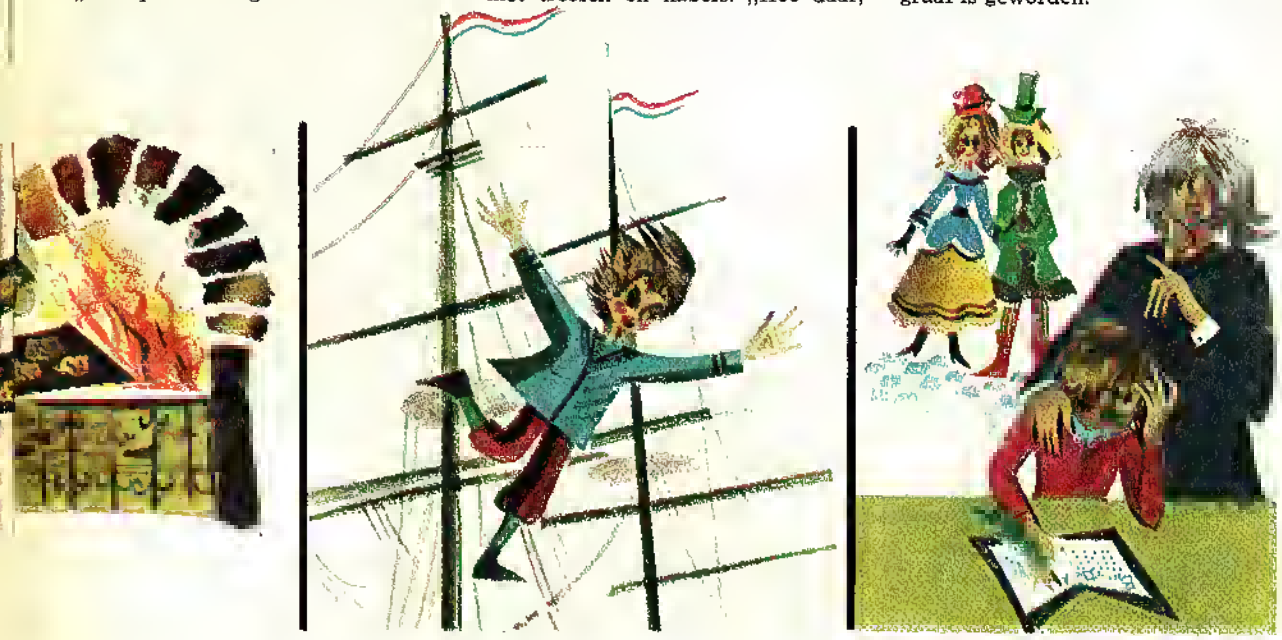

Goofy's DROOMHUIS

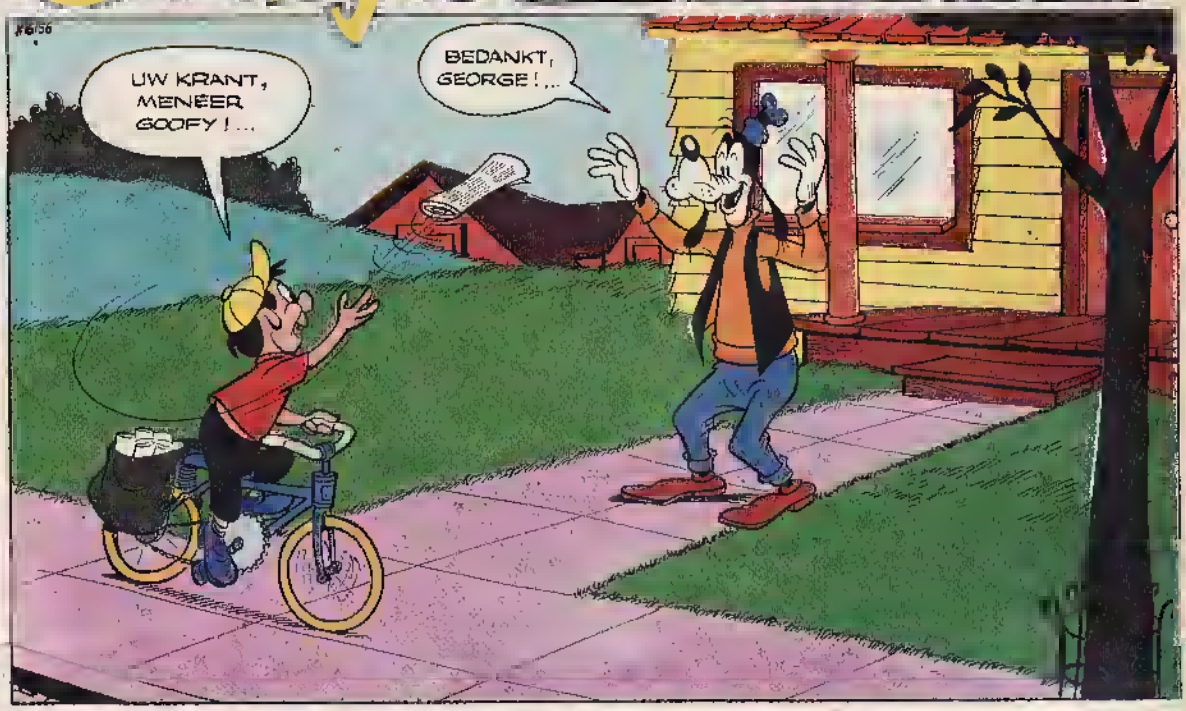

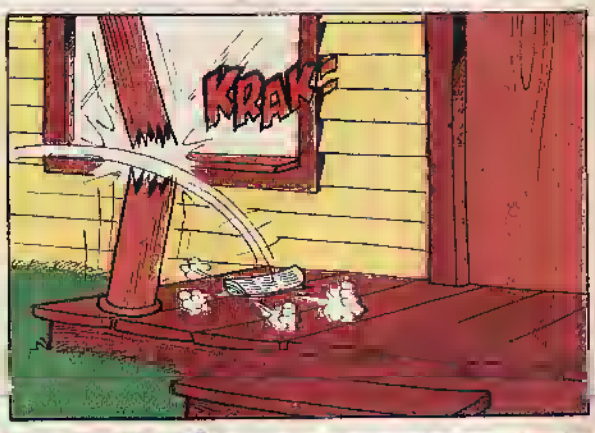

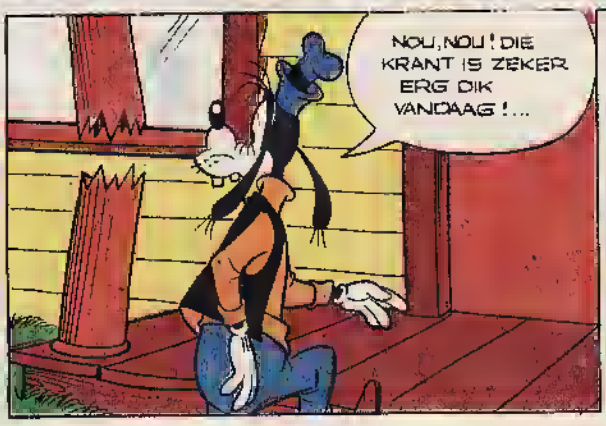

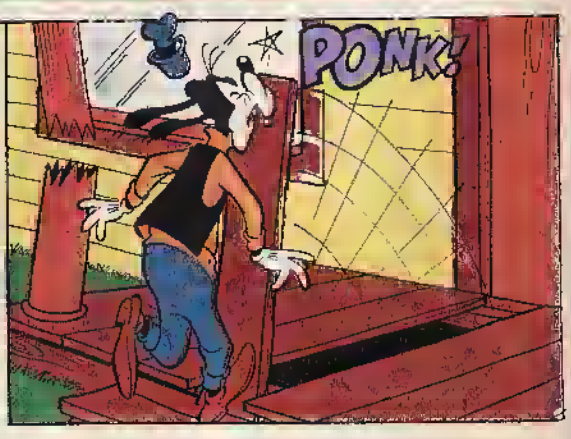

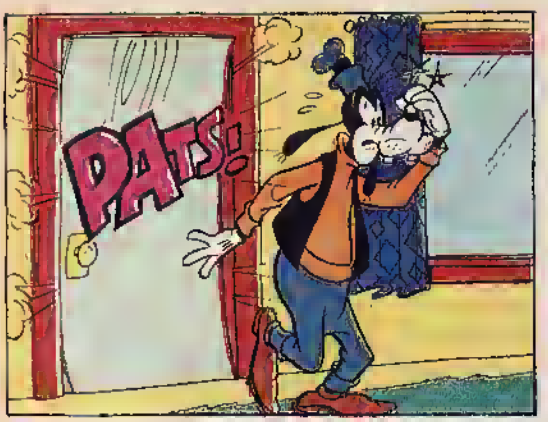
PATS!

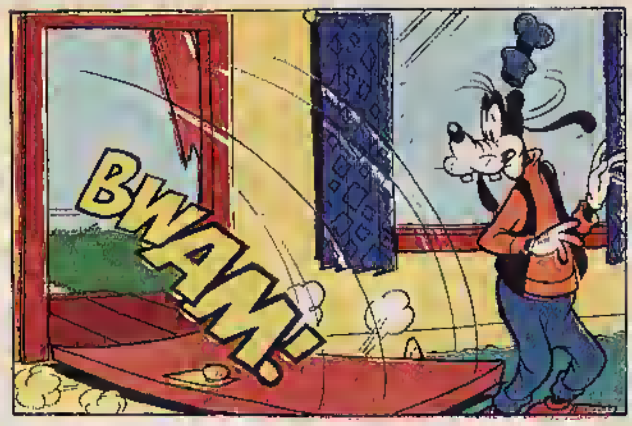
BWAM!

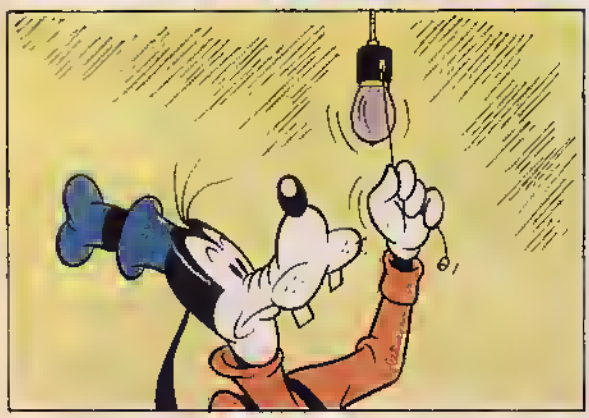

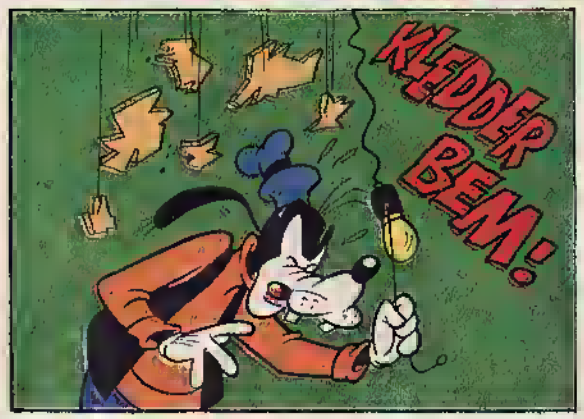
KLEDDER BEM!

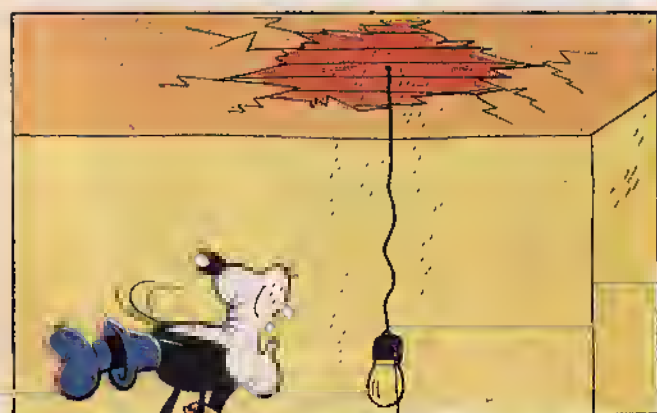

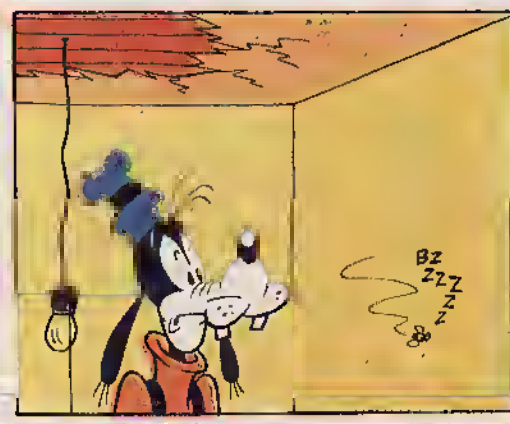
BZ ZZZ Z Z Z

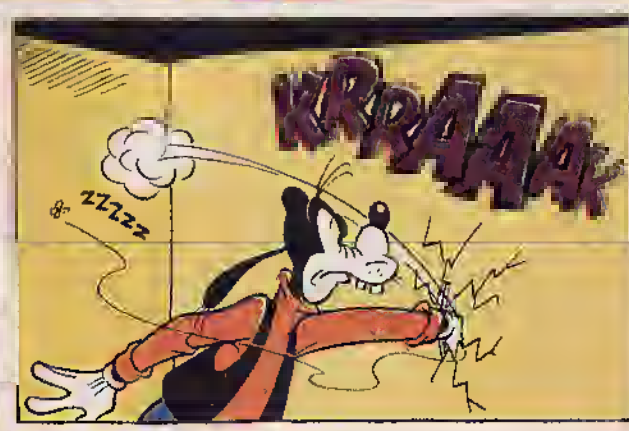
KRRAAAK
ZZZZZ

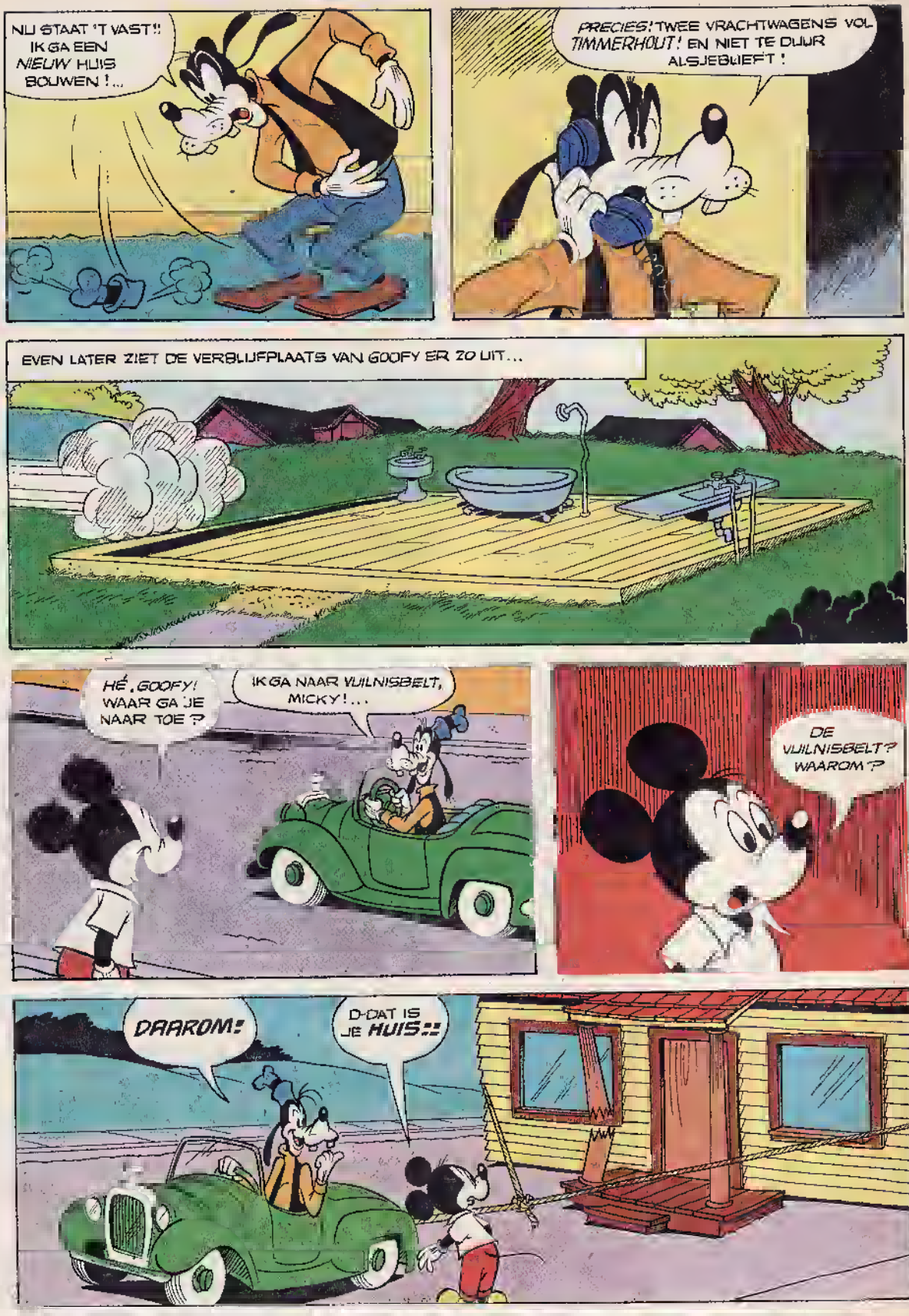
NU STAAT 'T VAST!! IK GA EEN NIEUW HUIS BOUWEN!...
PRECIES! TWEE VRACHTWAGENS VOL TIMMERHOUT! EN NIET TE DUUR ALSJEBLIEFT!
EVEN LATER ZIET DE VERBLIJFPLAATS VAN GOOFY ER ZO UIT...
HÉ, GOOFY! WAAR GA JE NAAR TOE?
IK GA NAAR VUILNISBELT, MICKY!...
DE VUILNISBELT? WAAROM?
DAAROM!
D-DAT IS JE HUIS!!

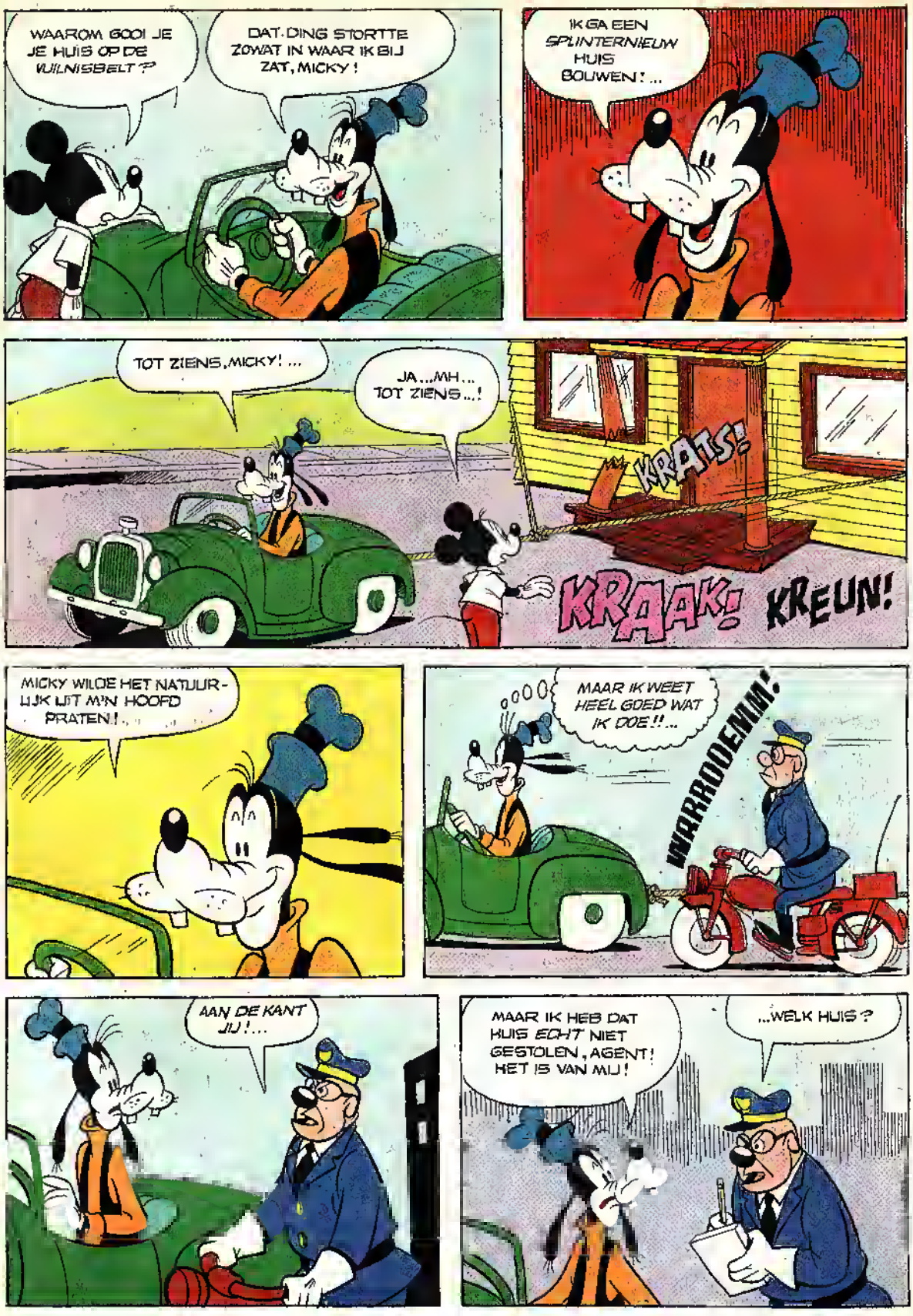
WAAROM GOOI JE JE HUIS OP DE VUILNISBELT ?
DAT DING STORTTE ZOWAT IN WAAR IK BIJ ZAT, MICKY !
IK GA EEN SPLINTERNIEUW HUIS BOUWEN ! ...
TOT ZIENS, MICKY ! ...
JA ...MH ... TOT ZIENS ...!
KRAAK!
KREUN!
MICKY WILDE HET NATUUR-LIJK UIT M'N HOOFD PRATEN !
MAAR IK WEET HEEL GOED WAT IK DOE !! ...
WARROOEMM!
AAN DE KANT JIJ ! ...
MAAR IK HEB DAT HUIS ECHT NIET GESTOLEN, AGENT ! HET IS VAN MIJ !
...WELK HUIS ?

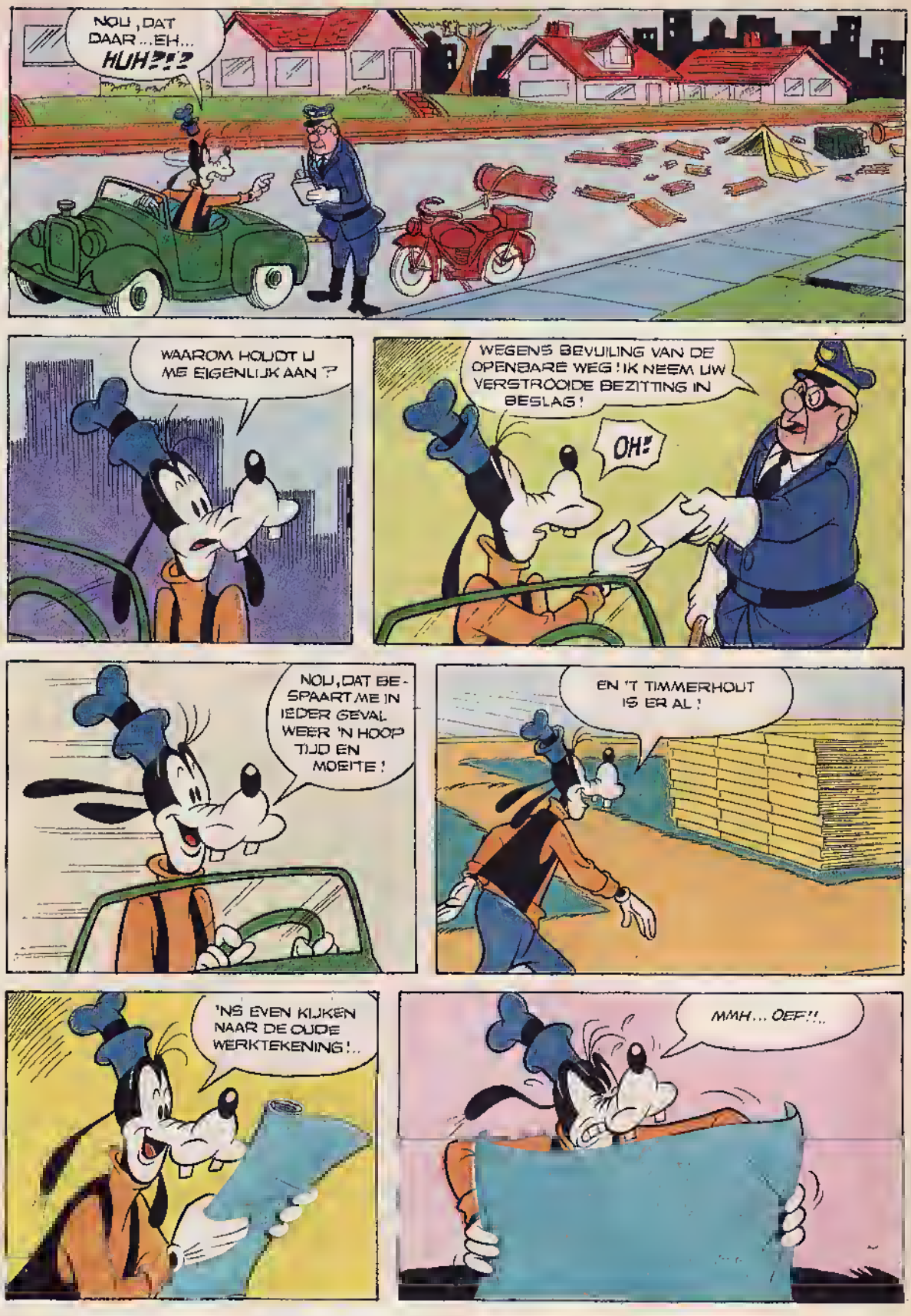
NOU, DAT DAAR... EH... HUH?!?
WAAROM HOUDT U ME EIGENLIJK AAN ?
WEGENS BEVUILING VAN DE OPENBARE WEG ! IK NEEM UW VERSTROOIDE BEZITTING IN BESLAG !
OH!
NOU, DAT BESPAART ME IN IEDER GEVAL WEER 'N HOOP TIJD EN MOEITE !
EN 'T TIMMERHOUT IS ER AL !
'NS EVEN KIJKEN NAAR DE OUDE WERKTEKENING !..
MMH... OEF!!..

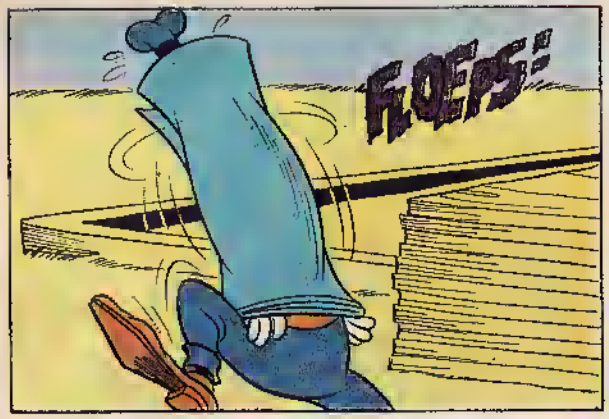
FLOEPS!!

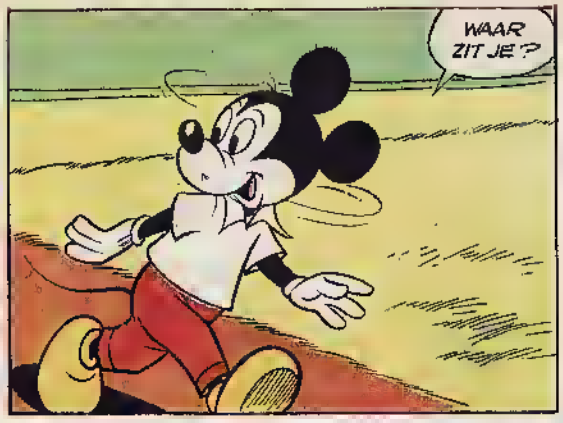
WAAR ZIT JE?

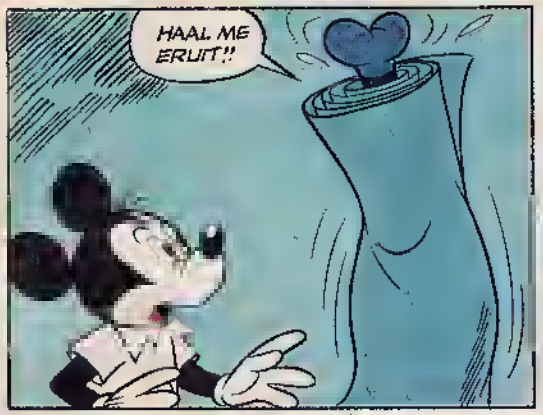
HAAL ME ERUIT!!

DAT DING HEEFT VEEL TE LANG OPGEROLD GEZETEN! MAAR IK KRIJG JE ER WEL UIT!

BEDANKT, BESTE JONGEN!

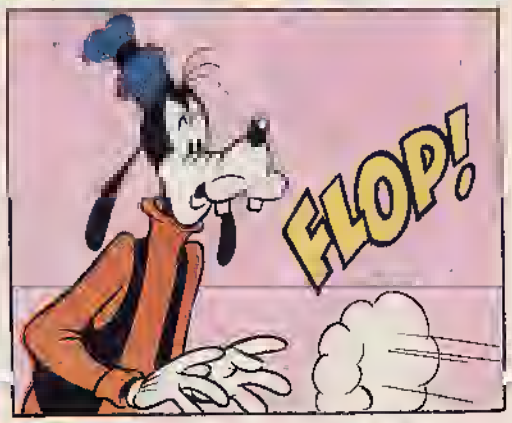
FLOP!

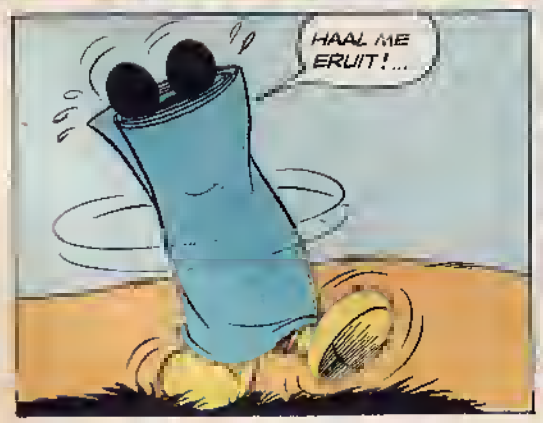
HAAL ME ERUIT!...

IK HEB DIE WERKTEKENINGEN EIGENLIJK NIET ZO HARD NODIG, MICKY! IK KNIP JE WEL LOS!...
KNIP! KNIP!

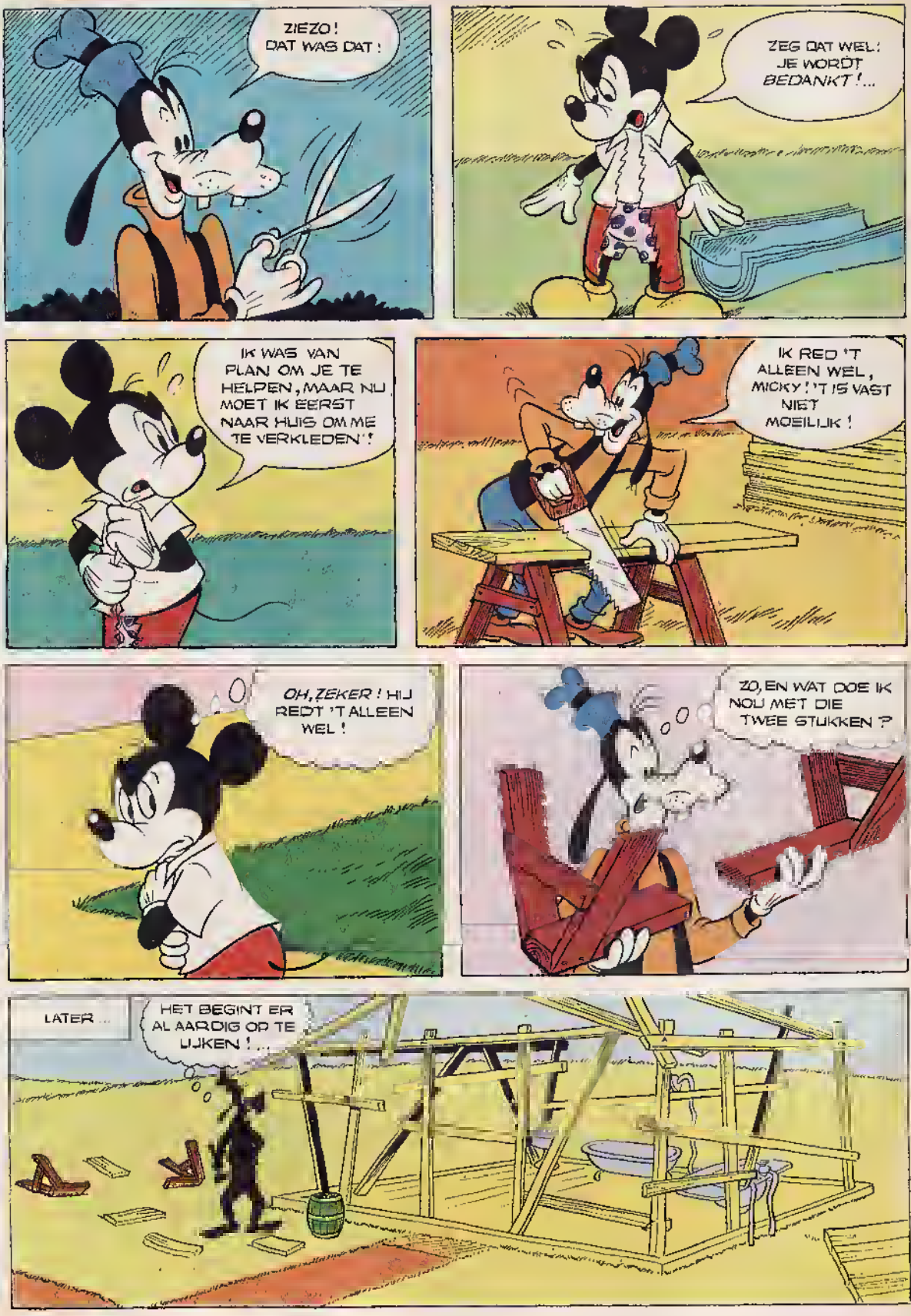
ZIEZO! DAT WAS DAT!
ZEG DAT WEL! JE WORDT BEDANKT!...
IK WAS VAN PLAN OM JE TE HELPEN, MAAR NU MOET IK EERST NAAR HUIS OM ME TE VERKLEDEN'!
IK RED 'T ALLEEN WEL, MICKY! 'T IS VAST NIET MOEILIJK!
OH, ZEKER! HIJ REDT 'T ALLEEN WEL!
ZO, EN WAT DOE IK NOU MET DIE TWEE STUKKEN?
LATER ...
HET BEGINT ER AL AARDIG OP TE LIJKEN!...

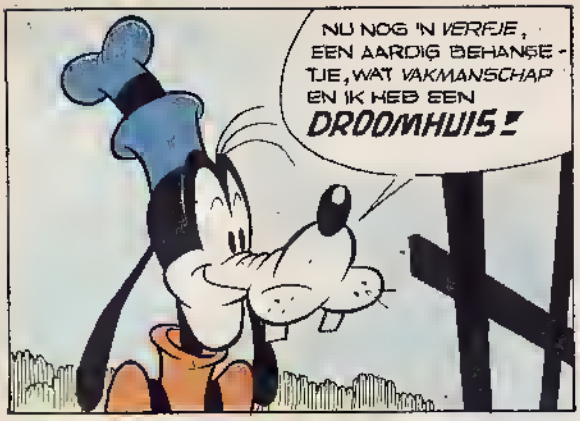
NU NOG 'N VERFJE, EEN AARDIG BEHANSE-TJE, WAT VAKMANSCHAP EN IK HEB EEN DROOMHUIS!

OEIOEI! 'T BEGINT TE REGENEN!
IK KAN BETER M'N TENTJE VAST OPZETTEN!

MAAR 'T BEGON NIET TE REGENEN... 'T BEGON TE GIETEN!
ARME GOOFY!!

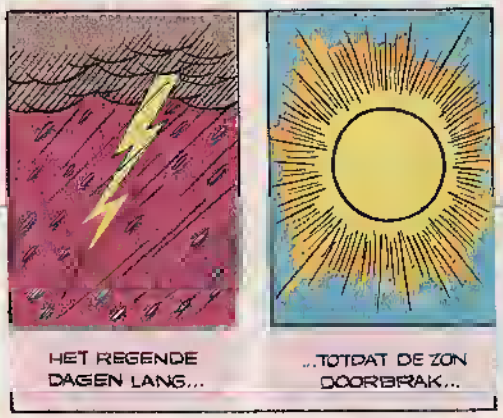
HET REGENDE DAGEN LANG...
...TOTDAT DE ZON DOORBRAK...

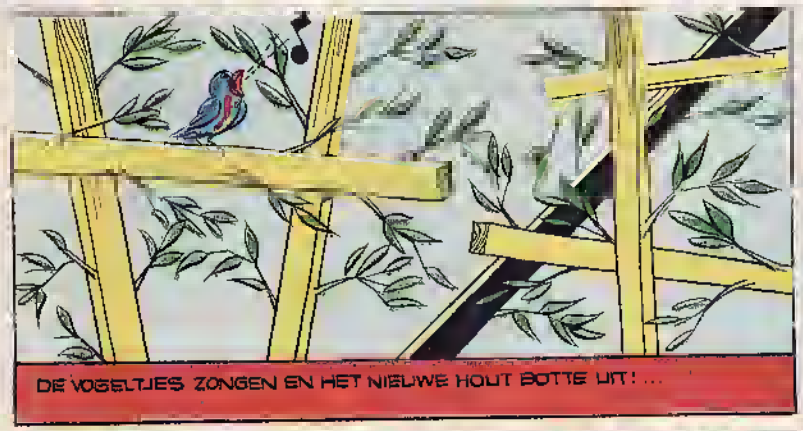
DE VOGELTJES ZONGEN EN HET NIEUWE HOUT BOTTE UIT!...

EN ZO...

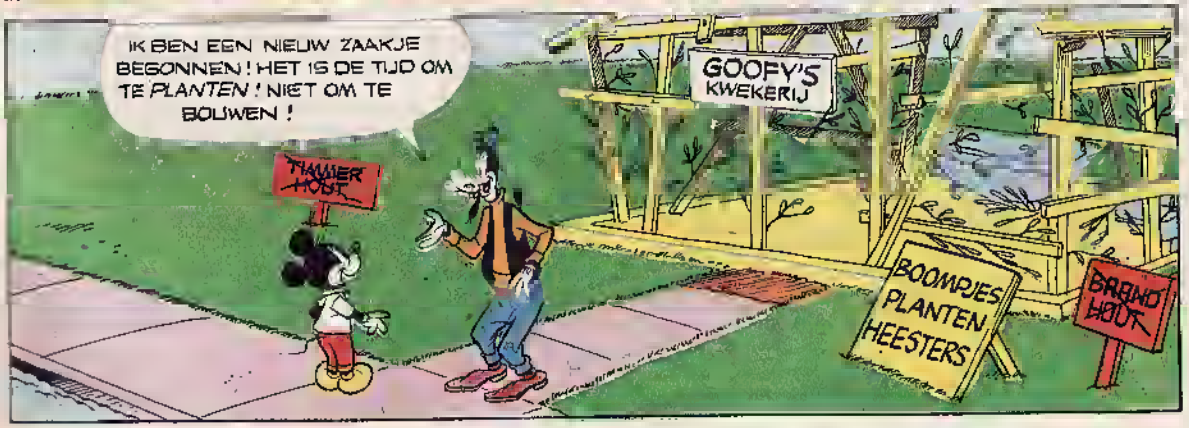
IK BEN EEN NIEUW ZAAKJE BEGONNEN! HET IS DE TIJD OM TE PLANTEN! NIET OM TE BOUWEN!
TIMMER HOUT
GOOFY'S KWEKERIJ
BOOMPJES PLANTEN HEESTERS
BRAND HOUT

Dijes en Datjes

Er was eens...

een sprookjesboek waar oude bekende sprookjes in stonden en dat al bijna stuk gelezen was... Alle kinderen hadden de sprookjes al zo vaak gelezen, dat ze die uit hun hoofd kenden. Tot er een klein mannetje kwam dat alle sprookjes nieuw leven inblies. Hij knipte de sprookjesfiguren uit karton en speelde er schaduwbeelden mee, hij voerde de sprookjes op in zijn poppenkast en hij deed nog veel meer... Doe je mee? Dan gaan we kijken wat dat mannetje met al die sprookjes deed...

Vrouw Holle

schudde haar beddegoed op, zodat de veertjes over de hele aarde stoven en als een dik pak sneeuw neervielen... Als jij 'ns wat veertjes te pakken kunt krijgen, bijvoorbeeld uit een oud kussen, moet je eens proberen er een schilderijtje mee te maken, door ze met stijfsellijm op gekleurd papier te plakken. Als je gekleurde veertjes kunt bemachtigen, wordt het nog mooier... Dan kun je alle sprookjesvogels die je maar kunt bedenken, zelf met wat lijm en een beetje geduld plakken!

Klein Duimpje

strooide steentjes om de weg terug te kunnen vinden. Als jij eens spoorzoekertje op Klein-Duimpjesmanier wilt spelen, moet je het zó doen: twee kinderen (Klein Duimpje en de reus) beginnen samen een spoor uit te zetten, maar na een eindje gaan ze uit elkaar en maken ieder een eigen spoor. De overige kinderen zijn allemaal broertjes van Klein Duimpje, die hun kleine broertje moeten zoeken. Wie Klein Duimpje het eerst gevonden heeft, wint; wie echter op het dwaalspoor is geraakt en bij de reus terechtkomt, mag niet verder meedoen. Veel plezier!

VER, HEEL VER HIER VANDAAN...

helemaal in *Waalre*, woont *Cita Dassen* en ze heeft een heel lieve hond, die al elf jaar oud is! Je houdt zeker erg veel van honden, hè? Ik wel, hoor! Ik ben dol op Pluto! Die doet altijd de raarste dingen! Hoe vind je het dat je zo maar tussen alle sprookjesfiguren mag staan, *Addy van Luyk* uit *Rijswijk*? Nu ben je zelf een meisje uit een sprookje: Er was eens een meisje in Zuid-Holland, dat wou zo graag een keertje in de Donald Duck staan. Dus schreef ze oom Donald een brief en een paar weken later was haar wens vervuld. En ze las Donald Duck nog lang en gelukkig! Wat heb jij een sprookjesachtige naam, *Tamarah Magnus* uit *Amsterdam*! Je zou best voor prinses kunnen spelen! We vinden het fijn dat je vader ook zo van Heer Bommel geniet, *Erna Fraikin* uit *Naarden*! Ik schud nog veel meer brieven uit m'n brievenbus. Ik ben net Vrouw Holle: nu sneeuwt het brieven

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Oplossing En-dan-is-er-nog...: RE PELS TEELT JE.

ASSEPOESTER

kreeg van haar petemoei een prachtige baljurk. Een echt spelletje voor meisjes is Assepoester spelen. De meisjes worden in groepjes van twee verdeeld — steeds een Assepoester en een petemoei — en ieder groepje krijgt wat gekleurd crêpepapier en spelden (pas op dat je je niet prikt!). Nu moet de petemoei proberen Assepoester in tien minuten zo mooi mogelijk te maken voor het bal. Het paar met de mooiste baljurk mag met de prins dansen..... o nee! het is immers niet het echte sprookje — de mooiste baljurk krijgt bij ons een prijsje!

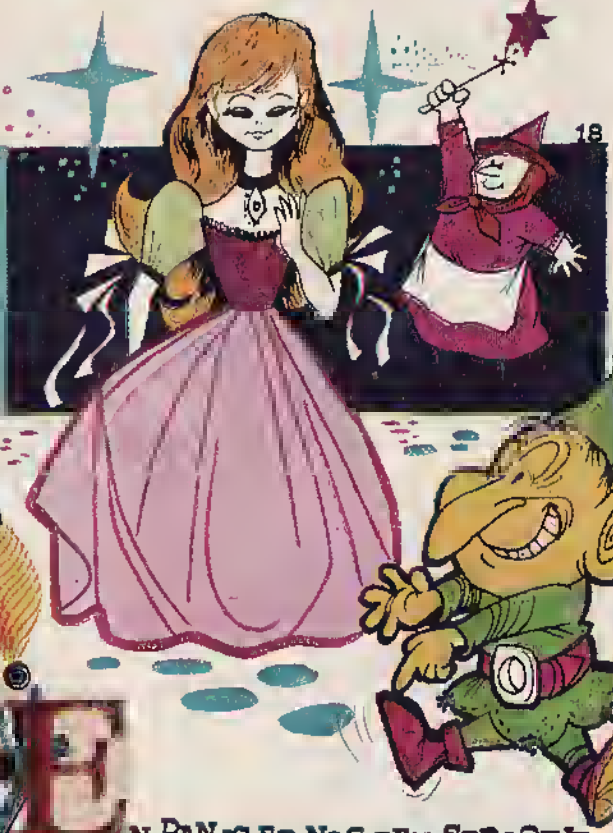

EN DAN IS ER NOG EEN SPROOKJE...

over een arme molenaarsdochter die goud moest spinnen voor de koning, maar het helemaal niet kon. Ze kreeg hulp van een vreemd ventje, dat haar een raadsel opgaf. De oplossing van het raadsel was de naam van het ventje. Kun jij de naam raden? Hier is het raadsel:

Muziek zit in het eerste stel - De volgende vier is „dierevel"; wat „kweek" is, staat dan nog in vijf - en „je" hoort achter aan m'n lijf

POSTBUS 497 AMSTERDAM

over de wereld! Daar dwarrelt *Ineke Jansen* uit *Zutphen*! En daar gaan *Tonnie* en *Rene Rosbergen* uit *Rotterdam*. Ze doen de groeten aan alle lezertjes! Ik hoop maar dat jullie weer veel post zullen sturen naar onze zieke vriendjes en vriendinnetjes. *Petra van Beurden, Kampstr. 13 te Rijen (N.B.)*, ligt ziek in bed. Ze spaart sleutelhangers en kinderkaarten. *Jos Houben, Burg. De Kievietsstr. 94 uit Diemen*, heeft z'n been gebroken. Hij spaart ook al sleutelhangers! *Jan Klaver* ligt in het *GKZ, Crailoseweg 116 te Huizen (Post Bussum)*. Daar ligt ook *Jeanette de Jonge*. Ze is veertien jaar en spaart foto's van beatgroepen en dieren. Als jullie haar schrijven, zet dan hetzelfde adres op de envelop als dat van Jan Klaver. *A. van Geleen* ligt in het *Chr. Sanatorium, Pav. 4 te Zeist*. Ze houdt veel van dierefoto's. De andere brieven komen volgende week aan de beurt. Dag!! Oom Donald

de kleine Boze Wolf

W-WAT EEN HARDE STEM-M!
BIGGETJES, LUISTER!!
D-DE SST-STEM VAN MIDAS!
EEN TOVENAAR HEEFT 'N REUS VAN ME GEMAAKT. KOM NAAR BUITEN OF IK SLA JULLIE HUIS AAN BROKKEN!
OOOH! HIJ KAN ONS HUIS ECHT VERNIELEN!
W-WAT MOETEN WE D-D-DOEN??
NAAR DE GARAGE! ONZE WAGEN IS MISSCHIEN SNELLER DAN 'N REUZE-WOLF!
GEEN TIJD OM DE DEUR OPEN TE MAKEN!
KRRAAAAK!
KOMT HIJ ONS ACHTERNA?
NEE, HIJ STAAT NOG STEEDS BIJ ONS HUIS!
BIGGETJES! STOP!
KRRRIJSS!!

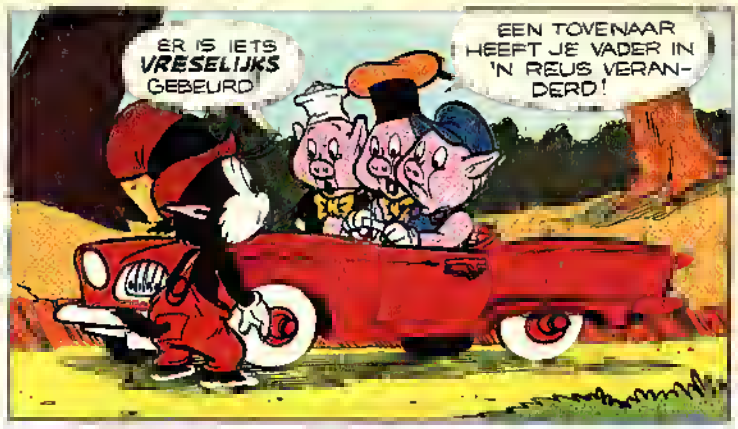
ER IS IETS VRESELIJKS GEBEURD
EEN TOVENAAR HEEFT JE VADER IN 'N REUS VERANDERD!

RUSTIG MAAR! DE POSTBODE ZAL JULLIE REDDEN! GA MAAR NAAR MIJN HUIS, DAN SNAP JE HET GAUW GENOEG! IK MOET NU VLUG NAAR VADER

DE POSTBODE??
KAN DIE ONS HELPEN TEGEN EEN REUZENWOLF?

INTUSSEN...
HIER ZIJN ZE LANGSGEKOMEN. BAH, WAT EEN PECH! WIST IK DAT ZE ZO'N SNELLE AUTO HADDEN...!

DAAR IS WOLFJE! DIE WEET VAST WEL WAAR ZE ZITTEN!
VADER, GA NIET NAAR ONS HUIS!! DAAR LOEREN DE BIGGETJES OP U!

EEN TOVENAAR HEEFT ZE ONTZETTEND STERK GEMAAKT EN NU WILLEN ZE U KWAAD DOEN!

HAHAHA!
EN JIJ DENKT DAT IK IN DIE SPROOKJES GELOOF!! HAHAHA!
HET IS NIET OM TE LACHEN, VADER!

HAHA! BETOVERDE BIGGEN! DAN EET IK VANAVOND BETOVERDE VARKENSLAPJES!

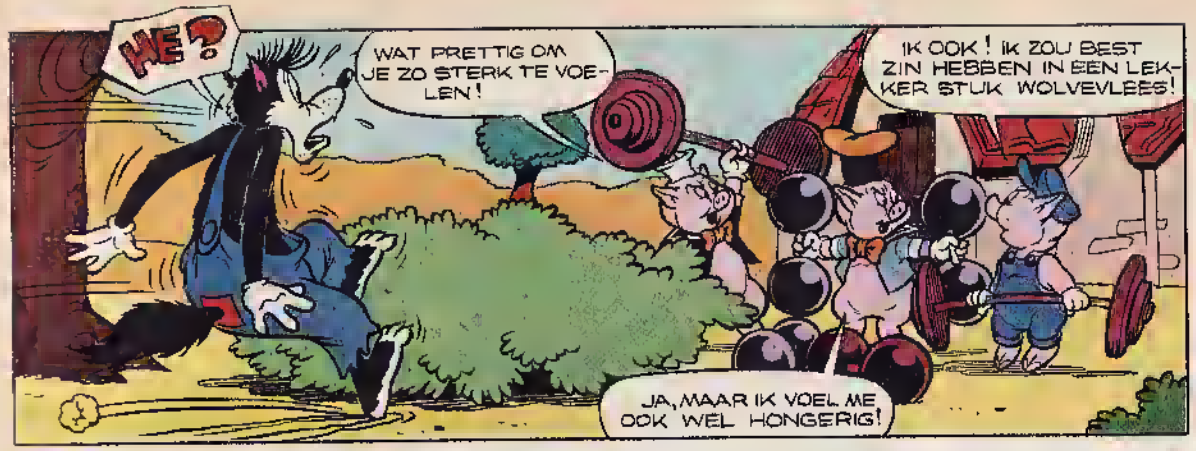
HE?
WAT PRETTIG OM JE ZO STERK TE VOELEN!
IK OOK! IK ZOU BEST ZIN HEBBEN IN EEN LEKKER STUK WOLVEVLEES!
JA, MAAR IK VOEL ME OOK WEL HONGERIG!

HET IS T-T-T-TOCH WAAR! IKKIK... B-B-B-M-MOET M-ME VLUG VERB-B-B-BERGEN!

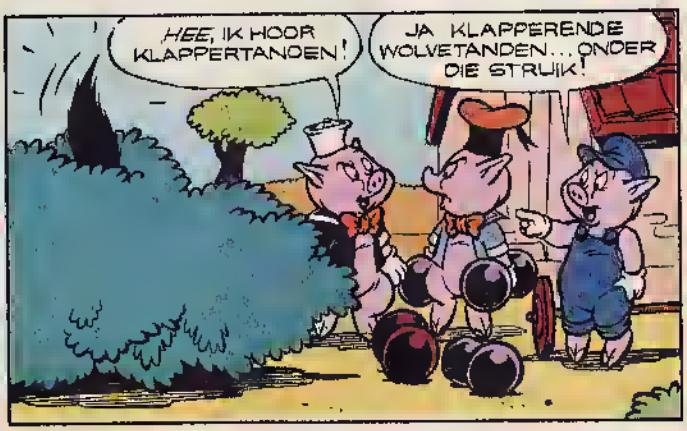
HEE, IK HOOR KLAPPERTANDEN!
JA KLAPPERENDE WOLVETANDEN... ONDER DIE STRUIK!

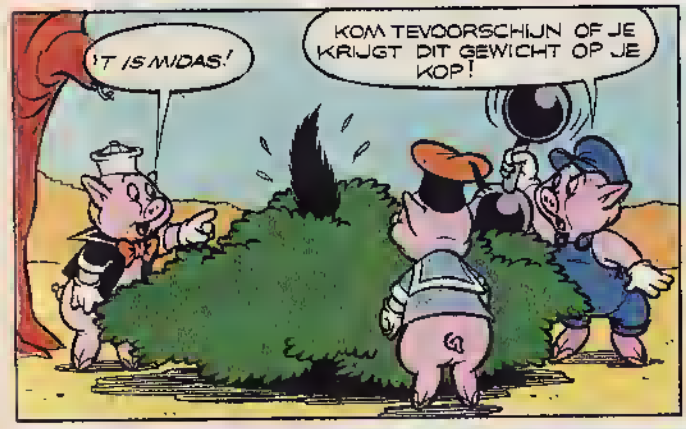
'T IS MIDAS!
KOM TEVOORSCHIJN OF JE KRIJGT DIT GEWICHT OP JE KOP!

GENADE, L-L-LIEVE B-BIGGETJES EET ME NIET OP, ALSJEBLIEFT! IK-IK-KIK B-BEN NIET LEKKER... H-HEUS N-NIET!

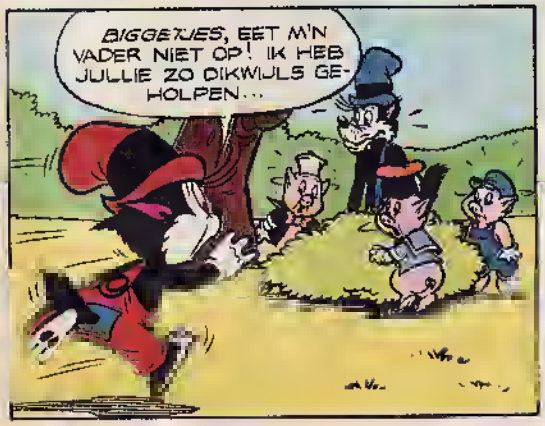
BIGGETJES, EET M'N VADER NIET OP! IK HEB JULLIE ZO DIKWIJLS GEHOLPEN...

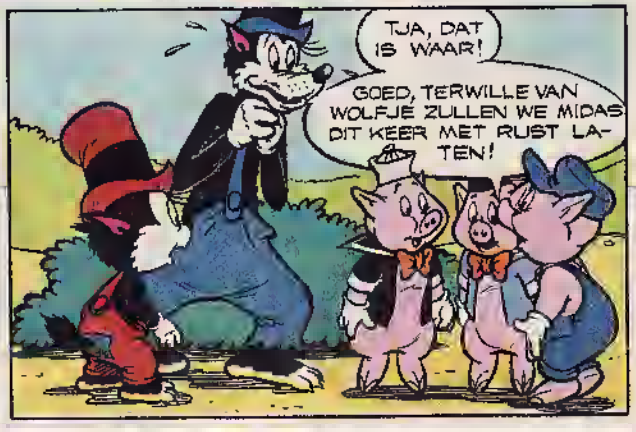
TJA, DAT IS WAAR!
GOED, TERWILLE VAN WOLFJE ZULLEN WE MIDAS DIT KEER MET RUST LATEN!

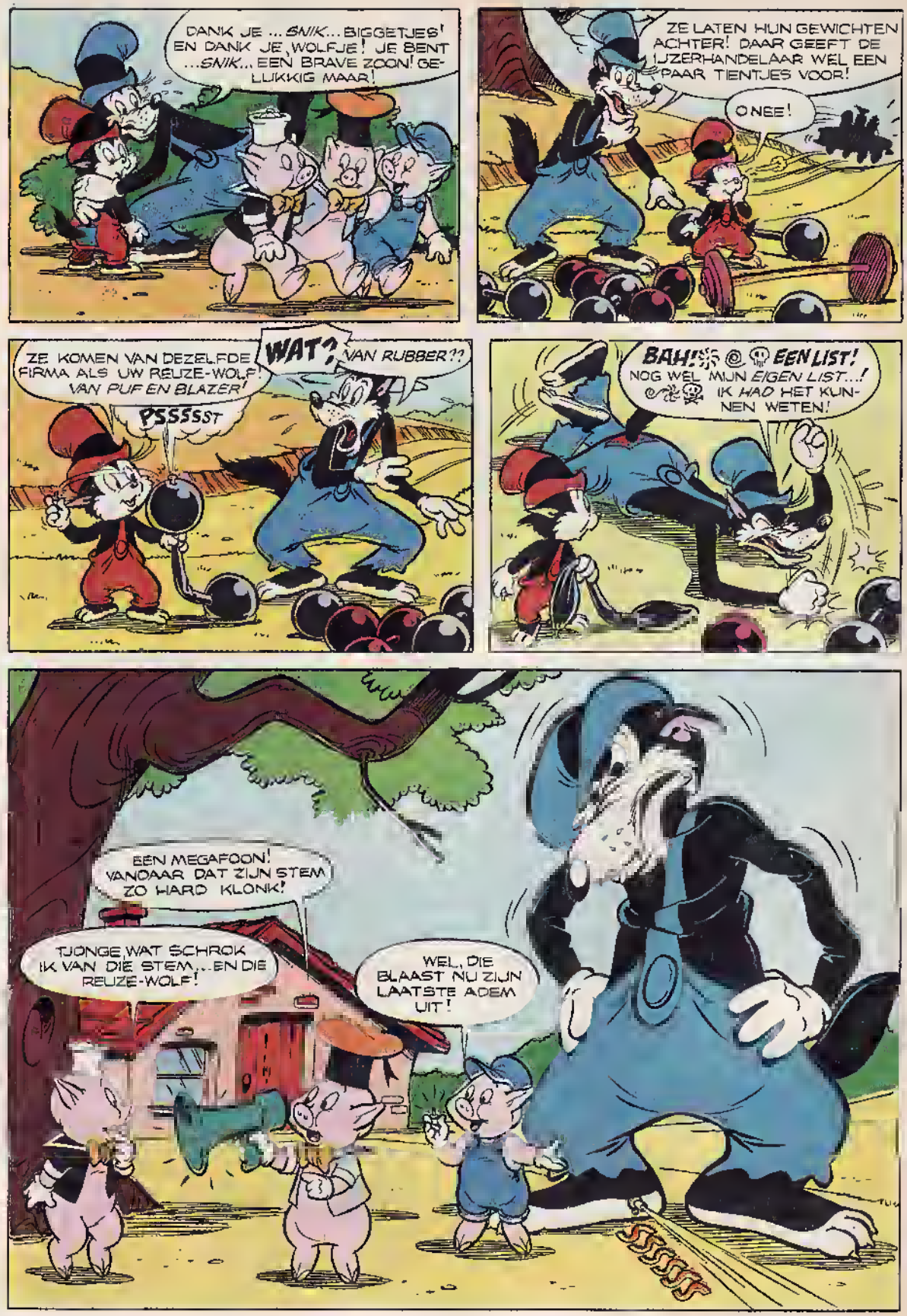
DANK JE ... SNIK... BIGGETJES! EN DANK JE, WOLFJE! JE BENT ...SNIK... EEN BRAVE ZOON! GELUKKIG MAAR!
ZE LATEN HUN GEWICHTEN ACHTER! DAAR GEEFT DE IJZERHANDELAAR WEL EEN PAAR TIENTJES VOOR!
O NEE!
ZE KOMEN VAN DEZELFDE FIRMA ALS UW REUZE-WOLF: VAN PUF EN BLAZER!
WAT? VAN RUBBER??
PSSSSST
BAH! EEN LIST!
NOG WEL MIJN EIGEN LIST...! IK HAD HET KUNNEN WETEN!
EEN MEGAFOON! VANDAAR DAT ZIJN STEM ZO HARD KLONK!
TJONGE, WAT SCHROK IK VAN DIE STEM,..EN DIE REUZE-WOLF!
WEL, DIE BLAAST NU ZIJN LAATSTE ADEM UIT!
SSSSS

TOM POES EN DE TEGENDELER

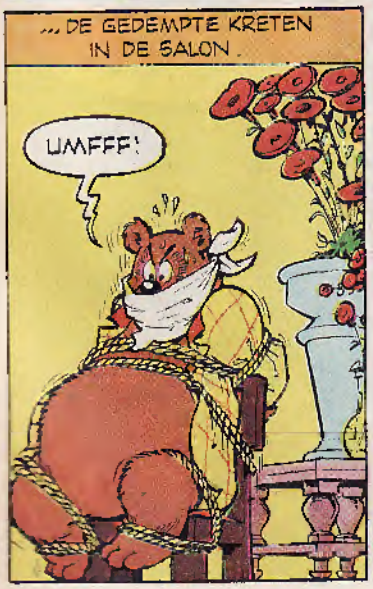

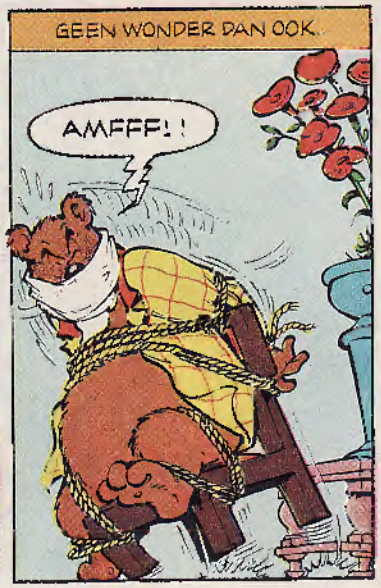

TOCH ZIET HIJ KANS,,,
OEMFFF!
BATS!!
KRAK!
,,,OM ZIJN BEDIENDE TE WEKKEN.
OE-OEPS!!
EXCUSEER, IS ER IETS GEBEURD, MET UW WEGNEMEN?
UMMF! MMMPF!
MUK MUH LUS! VLUG,,!
U DRUKT ZICH WAT ONDUIDELIJK UIT, ALS IK MIJ ZO MAG UITDRUKKEN.
MAAR IK ZIE DAT HIER EEN M-MISDRIJF IS GEPLEEGD! DAT BETEKENT:
LUS! MUK MUH LUS!
,,,NIETS AANRAKEN EN ONMIDDELLIJK DE POLITIE BELLEN.
EVEN LATER,,,
RUDEN, SNUF! MISSCHIEN ZIJN WE DIE MUSEUMDIEF OP HET SPOOR!
BOMMELSTEIN
POL
RST 13
J-JA, COMMISSARIS, EEN MISDRIJF IN BOMMELSTEIN,,, HEEL BETREURENSWAARDIG,,, DE GEHEIMZINNIGE INBREKER WAAROVER ALLE KRANTEN SCHRIJVEN.....

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. Abonnementprijs voor Nederland 25 cent per week of f 3,25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 35 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. Girobetaling: indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op portgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van de ptortingr/overschrijvingskoort die u wordt toegezonden. Adresverandering die weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (part of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 63405. Prijs per nummer 5 Fr.

Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan af te staan.

© 1967 Walt Disney Productions

Ik, Andries van Dinter, ik sta voar geen klusje.
Een ritje? Een Reis? Ik kom met mijn busje.
Een tochtje? Een Bruiloft! Ik sta voor je klaar.
Ik rijd ook het schoolreisje mee, ieder jaar.
Bij de speeltuin - daar gaat het natuurlijk op aan -
breng ik altijd als eerste mijn busje tot staon.

Moar nu... maar nu...!
Nu ben ik gestrand.
Hae haal ik die speeltuin? Een gat in mijn bond!
Maar wie redt de eer van Andries von Dinter?
O, ja, dạ's geen kunst...
Da's Joris Driepinter!

Mies Bouhuys

En waarom is Joris Driepinter zo flink?
Omdat hij elke dag trouw z'n drie glazen
melk (of yoghurt of karnemelk) drinkt.
Moest jij ook maar doen!

Antoni